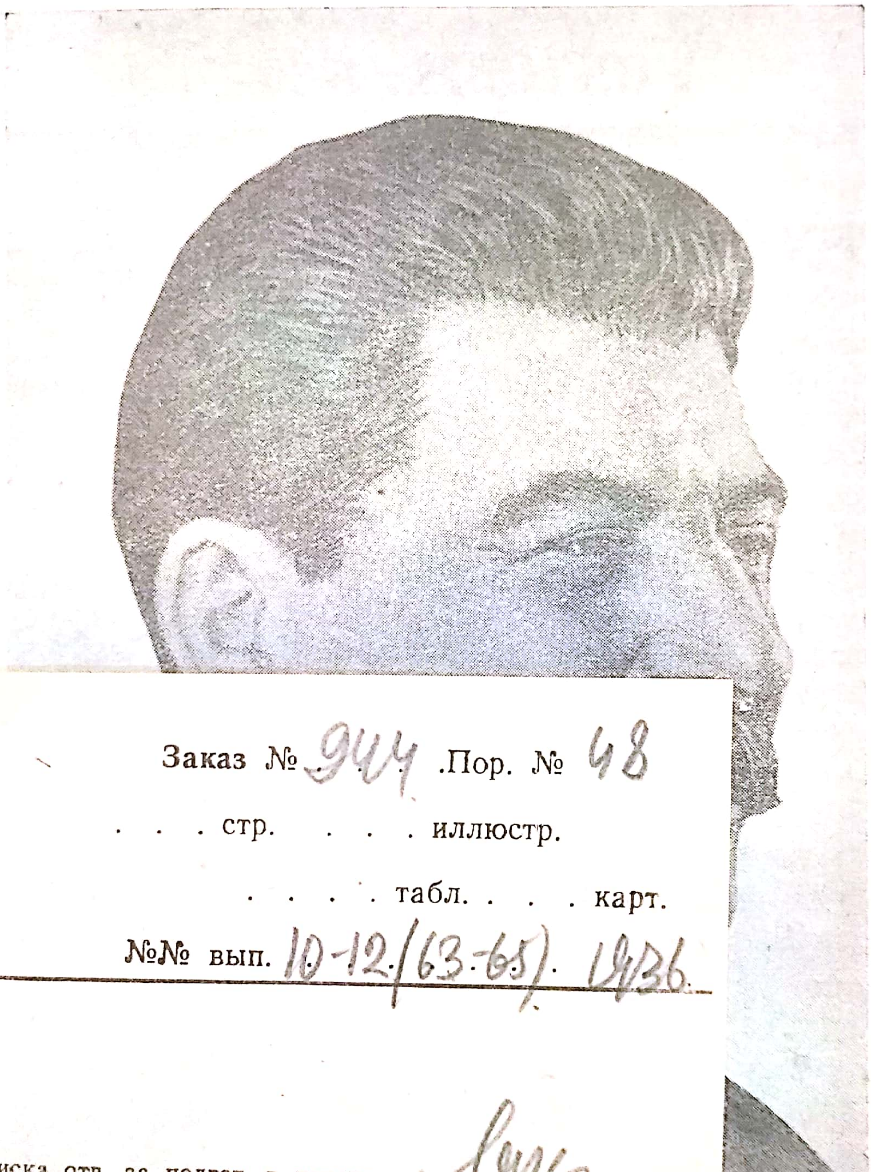
ΠΙΟΝΕΡΟΣ

10
ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ
ΟΧΤΟΒΡΙΣ
1936

ΠΙΟΝΕΡΟΣ

10
ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ
ΟΧΤΟΒΡΙΣ
1936

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ ΝΑ ΙΣΕ ΕΤΙΜΟΣ!

ΠΙΟΝΕΡΟΣ

ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΥ ΟΜΠΚΟΜ ΤΥ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ ΚΕ ΤΥ ΛΚΠ ΤΙΣ ΥΣΣΔ

ΧΡΟΝΟΣ VI ΑΡ. 10 (63)

ΟΧΤΟΒΡΙΣ 1936

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

СОДЕРЖАНИЕ:

Ι ΟΧΤΟΒΡΙΑΝΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

Ι επανάςταςι τυ Φλεβάρι τυ 1917 δεν ικανοπίιςε ύτε τυς εργάτες ύτε τυς χορικύς, γιατί ίτανε μπυρζυαζικί επανάςταςι, κε όφελος απ' αφτίνα ίχε μόνο ι μεγάλι μπυρζυαζία. Το προλεταριάτο κε ι χορικί ςκεδόν τίποτες δεν κερδίςανε απ' αφτί τι μπυρζυαζικί επανάςταςι.

Κανένα απ' τα μέλι τις Προςορινίς Κιβέρνιςις, πυ απαρτιζότανε πιο πολί από αντιπρόςοπυς τις μεγάλις μπυρζυαζίας κε τον οπαδόν-τις, ύτε κε ςκεφτότανε να λίςι τα φλέγοντα ζιτίματα για τι γι, για τον πόλεμο κ. τ. λ. πυ περίμεναν απ' αφτύς ι εργαζόμενι.

Ι Προςορινί Κιβέρνιςι ιποςχέθικε να λίςι αφτά τα ζιτίματα ςτι ςινταχτικί ςινέλεπςι, μα ι μπυρζυαζία δε φρόντιζε να εχτελέςι αφτί τιν ιπόςχεςι. Αντίθετα όλο τον κερό οργανόνανε νέα ςιντάγματα για να τελιόςυν νικιφόρα τον πόλεμο. Σ' αφτό το διάςτιμα κόπικε ι ιπομονί τον εργαζομένον. Αρχίςανε απεργίες

στα εργοστάσια κε στις φάμπρικες, στα χοριά ίχανε ανάπσι κάμποσες εκσεγέρσις. Ο στρατός διαλιότανε, ι βασανιζμένι στρατιότες γιρίζανε στα σπίτια-τυς. Ι Προσορινί Κιβέρνισι καθισίχαζε τι λαικί οργί με αποσπάζματα καταδίοκσις. Ταφτόχρονα το μπολσεβίκικο κόμα έκανε πολί επιτιχιμένι προπαγάντα για την εκσυσία τον σοβιέτ. Το πιο σινιδιτό μέρος τον εργαζόμενον πίστικε, ότι μόνο το μπολσεβίκικο κόμα θέλι πραγματικά το καλό τον εργαζομένον κε ότι μόνο αφτό μπορί να εχτελέσι όλα, όσα χριάζοντε ι εργαζόμενι.

Για την προετιμασία τις προλεταριακίς επανάστασις έκανε πολά ο Βλαντίμιρ Ιλίτζ Λένιν, πυ πρόβλεπε όλα τα γεγονότα πυ ίτανε να γίνυνε σε λίγο διάστιμα.

Γλίγορα ίρθε ο Λένιν απ' το εκσοτερικό την άνικσι τυ 1917 κε καταπιάστικε να ετιμάζι την Οχτοβριανί επανάστασι.

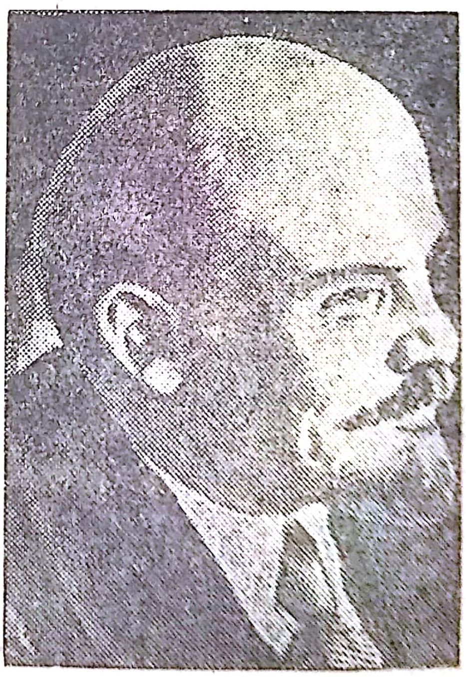
Έγραφε άρθρα στις μπολσεβίκικες εφιμερίδες, έγραφε προκιρίκσις, έβγαζε λόγυς στα μίτινκ κε στις σισκέπσις, έδινε με κάθε μέσο θάρος στυς εργάτες κε τυς καθοδιγύσε.

Ο Λένιν έγραφε κι' έλεγε σιχνά, ότι ι Προσορινί Κιβέρνισι τίποτα δε θα δόσι στο λαό, ότι χριάζετε να ετιμαστύμε για νέα προλεταριακί επανάστασι.

Βέβεα ι Προσορινί Κιβέρνισι μισύσε τον Βλαντίμιρ Ιλίτζ.

Ι μπυρζυάζικί εκσυσία ίθελε να σκοτόσι τον καθοδιγιτί τυ προλεταριάτυ. Ο Λένιν ίτανε αναγκαζμένος να κρίβετε, να μεταμφιέζετε κι' ακόμα κε να φίγι απ' την Πετρύπολι.

Μα κ' εκί κάπυ κριμένος έκσο απ' την πόλι, ο μεγάλος αρχιγός δύλεβε όλο τον κερό. Απ' εκί καθοδιγύσε το κόμα, σκεφτότανε τί πρέπι να γίνι.

Βλαντίμιρ Ιλίτζ Λένιν (Υλιάνοφ)

Ακόμα στην αρχί τυ πανκόζμιυ πολέμυ τυ 1914, όταν ο Λένιν ίτανε ανανκαζμένος να ζι

Ιοςίφ Βιςαριόνοβιτζ Στάλιν

στο εκςοτερικό, έλεγε, ότι πρέπι αμέσος να τελιόςυμε τον πόλεμο, να ςιναδερφοθύμε με τυς κςένυς στρατιότες, ότι πρέπι ι εργαζόμενι όλον τον χορόν να μετατρέπςυνε αφτόν τον πόλεμο ς' εμφίλιο, διλαδί σε πόλεμο ενάντια στις ανότερες κε κιρίαρχες τάκςες.

Το Σεπτέμβρι του 1917 το κόμα τον μπολςεβίκον-κομυνιστόν κάτο απ' τιν καθοδίγιςι του Λένιν ετιμάζι δραστίρια τιν εκςέγερςι. Στις 16 του Οχτόβρι οργανόνετε στιν Πετρύπολι ι Πολεμικο-Επαναστατικί Επιτροπί, που έπρεπε να κινιτοπιίςι τις στρατιοτικές διναμις για τιν ανατροπί.

Στις 24 του Οχτόβρι ο πρόεδρος τις Προσορινίς Κιβέρνιςις ο Κέρενςκι διέτακςε να αρεςτάρυνε τιν Πολεμικο-Επαναστατικί Επιτροπί, μα στις 25 του Οχτοβρι (με το παλιό ιμερολόγιο) ι εργάτες κε ι στρατιότες, κάτο απ' τιν καθοδίγιςι τον μπολςεβίκον πίρανε δίχος μάχι τα κιριότερα καθιδρίματα τις Πετρύπολις.

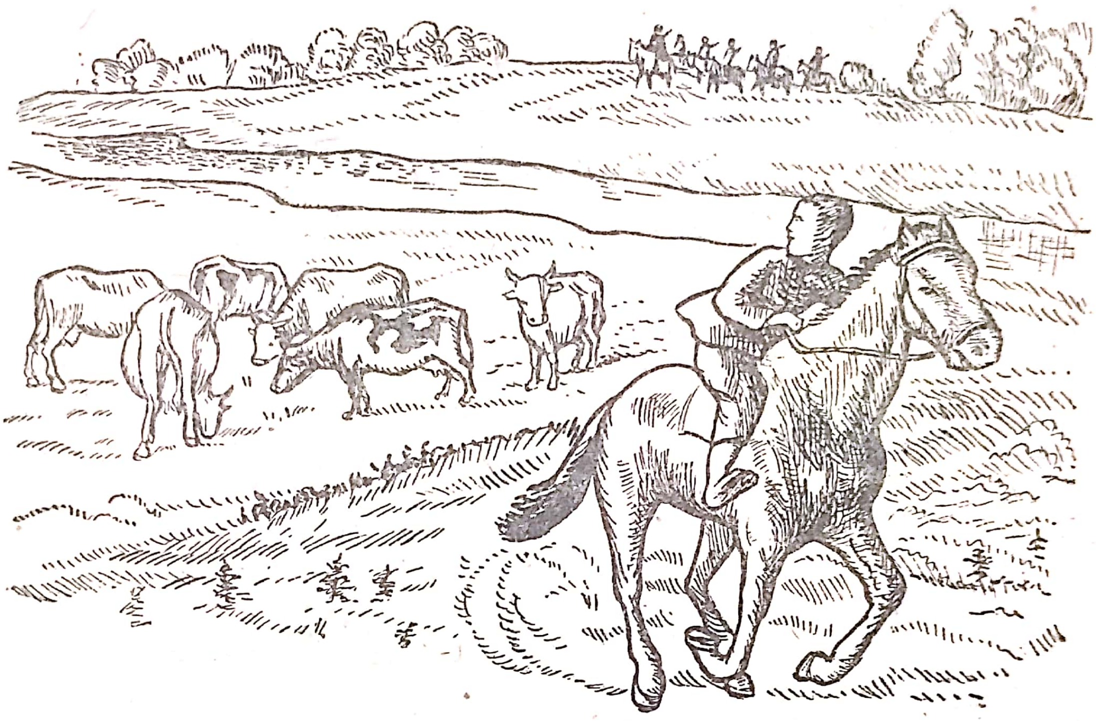
Αρεςτάρανε τιν Προσορινί Κιβέρνις' (εκςόν απ' τον Κέρενςκι, που πρόφτασε να φίγι). Τιν άλι κιόλας μέρα οργνόσανε εργατοχορικί κιβέρνιςι—Σοβιέτ τον Λαικόν Κομιςάρον με επικεφαλίς τον Λένιν, κε κίρικςαν τιν προτινί Ροςία Σοβιετικί διμοκρατία.

Β. ΡΕΖΝΙΤΖΕΝΚΟ

Ο ΑΛΕΚΣΑΝΤΡΟΣ

Ο Αλέκςαντρος ίτανε ος δόδεκα χρονό κι' ο Νίκος ίτανε ακόμα μικρότερος.

Σιμά ςτο ποτάμι, πυ γιάλιζε ςτον ίλιο ςτά ςτυς οπλιζμένυς πίγενε κάπιος κοντός με κυμπάνκα κε κάπα. Ο Αλέκςαντρος τον γνόριςε: ίτανε ο ίδιος ο Σαβόν. Ο δρόμος,

βριςκόιτανε δέντρα.

Ο ίλιος έκεγε ςίμερα πολί δινατά. Τα ζόα, πυ έβοςκε ο Αλεκςάντρος με τον Νίκο ίτανε κςαπλομένα ςτον άμο κε κςαναμαςύςαν τιν τροφί-τυς. Ι αγελάδες μιςοςφαλνύςανε τα μάτια-τυς απ'τον ίλιο, κυνύςανε τεμπέλικα τ' αφτιά κε τις υρές-τυς. Από πάνο-τυς πετύςανε κοπάδια μίγες.

Ο Νίκος κίτακςε ςτο δρόμο απ'το λιβάδι.

—Αλέκςαντρε, τί ίνε αφτό;.. Κίτακςε, νά εκί...

Ι φονί τυ Νίκυ έτρεμε. Ο Αλέκςαντρος κίτακςε εκί, πυ έδιχνε ο Νίκος. Στο δρόμο, πυ πάι απ'το χύτορ τυ Σινιτζάνςκ προχορύςαν οπλιζμένι καβαλάριδες. Ο Αλέκςαντρος άκυςε απ'τον πατέρα-τυ ότι εδό κάπυ ςτιν περιφέρια βρίςκετε ι ςιμορία τυ Σαβόν.

Τα πεδιά κιτάζανε προςεχτικά... Μπροαπ' όπυ προχορύςε ι ςιμορία τυ Σαβόν πίγενε ςτο χοριό-τυς. Ος το χοριό ίτανε ακόμα το όλο πέντε βέρςτια.

—Πρέπι να τυς προιπαντίςυμε,—ςαν αςτραπί πέραςε ι ςκέπςι απ'το μιαλό-τυ.

—Νίκο, μίνε ςιμά ςτα ζόα, κ' εγό θα τρέκςο ςτο χοριό,— ίπε ο Αλέκςαντρος, πιδόντας ςα βερβερίτςα κάτο απ'το δέντρο,—θα προφτάςο να πάγο.

'Ικςερε καλά το δρόμο, ίκςερε πυ μπορί να περάςι το γλίγορο ποτάμι.

Ο Αλέκςαντρος έτρεχε, με όλι τι δίναμί-τυ κε δίςκολα ανάςενε. Τ' ανκάθια χόθικαν ςτα γιμνά-τυ πόδια, μα ο Αλέκςαντρος έτρεχε κε δεν έδινε ς'αφτό καμιά προςοχί.

—Τυλάχιςτο να έφτανα ος αφτά τα άλογα,— ςκέφτικε.

Σιμά ςτο δάςος βόςκανε τα άλογα τυ θίυ-τυ.

Ακόμα λιγάκι κε... θάνε σιμά στα άλογα.

—Γριγόρι, φέβγα... εκί ίνε σιμορίτες... Θα πάρυνε τ' άλογά-σας...

Ο Γριγόρις ίτανε σίντροφός-τυ, ίχανε τιν ίδια ιλικία, κε κατικύσανε στον ίδιο δρόμο.

Ο Γριγόρις ίσια-ίσια εκίνι τι στιγμί κάτι σκάλιζε στι γι κυνόντας τα πόδια-τυ, μα άμα άκυσε, τί λέι ο Αλέξαντρος, αμέσος σικόθικε κε κίταξε.

Απ'το λιβάδι φενόντανε ι οπλιζμένι σιμορίτες. 'Ιτανε ακόμα μακριά κε δεν ίδανε πος τρέξανε ι διο καβαλάριδες προς το ποτάμι. Ο Γριγόρις έδιξε ίσια με το χέρι-τυ το ποτάμι στον Αλέξαντρο κε μπίκε πρότος το νερό. Το χοριό ίτανε πια σιμά. Να ακόμα λιγάκι, θα περάσυν το ποτάμι, τα περιβόλια κε θα πάνε στο σπίτι-τυς.

'Ινε πια στιν άλι μεριά: τα πυκάμισά-τυς ίνε βρεμένα, μα ο ιλιος θα τα στεγνόσι, κ' έτσι σίμερα κέι!..

Τα πεδιά τρέχανε. Καμιά φορά δεν τρέχανε έτσι όπος τόρα. 'Ιχανε μόνο μια σκέπι—«γλίγορα, γλίγορα να ιδοπίσυνε!.»

Τα πεδιά τρέχανε δίχος να μιλύνε. Περάσανε κε τα περιβόλια. Νά πια τα σπιτάκια, ο δρόμος, τα παρασόκακα.

Νά ίνε πιο σιμά. Νά ι εχτελεστικί επιτροπί. Ι κόκινι σιμέα κιμάτιζε ίσιχα στον αέρα.

Τα πεδιά έφτασαν στιν εχτελεστικί επιτροπί!

Στι μικρί κάμαρα καθότανε, ο πρόεδρος τις εχτελεστίκις επιτροπίς κι' ο γραματέας. Ολόγιρα ίτανε άνθροπι. Ο πρόεδρος τυς έδινε χαρτιά κε τα σφράγιζε με τι σφραγίδα.

— Πιότρ Σιμεόνοβιτζ...Εκί ίνε ι σιμορίτες το Σαβόν απ' το Σινιτζάν...

Ο ίσιχος Πιότρ Σιμεόνοβιτζ πετάχτικε, στο μέτοπό-τυ φανίκανε σύφρες.

— Μόλις τόρα ίρθαμε απ' εκί... Τόρα ίνε σιμά στι λίμνι.

Πάνο στα ανίσιχα πρόσοπα τον πεδιόν φενότανε, ότι λέγανε τιν αλίθια. Ο Πιότρ Σιμεόνοβιτζ βγίκε γλίγορα κι' ανέβικε πάνο στι στέγι, απ'εκί φενότανε το ποτάμι κε το δάσος. Κατά μάκρος τυ ποταμιύ περνύσε το ιπικό·

— 'Ετσι,—ίπε ίσιχα,—ακόμα λίγι όρα—κε θα φτάσυνε εδό.

Ι χορικί σκορπιστίκανε στα σπίτία-τυς.

— Ντρ...ρ...ρ... ...—φονάζι το τιλέφονο τιν πόλι.

— Βοίθια!.. Βοίθια!.. ι σιμορία τυ Σαβόν!..—έλεγε ο πρόεδρος.

Ο γραματέας μάζεψε τα πιο χριαζύμενα χαρτιά.

— Πεδιά, πάμε στο μίλο. Ας κρίψυνε τα βιβλία κι' ας κλιδόσυνε τις αποθίκες.

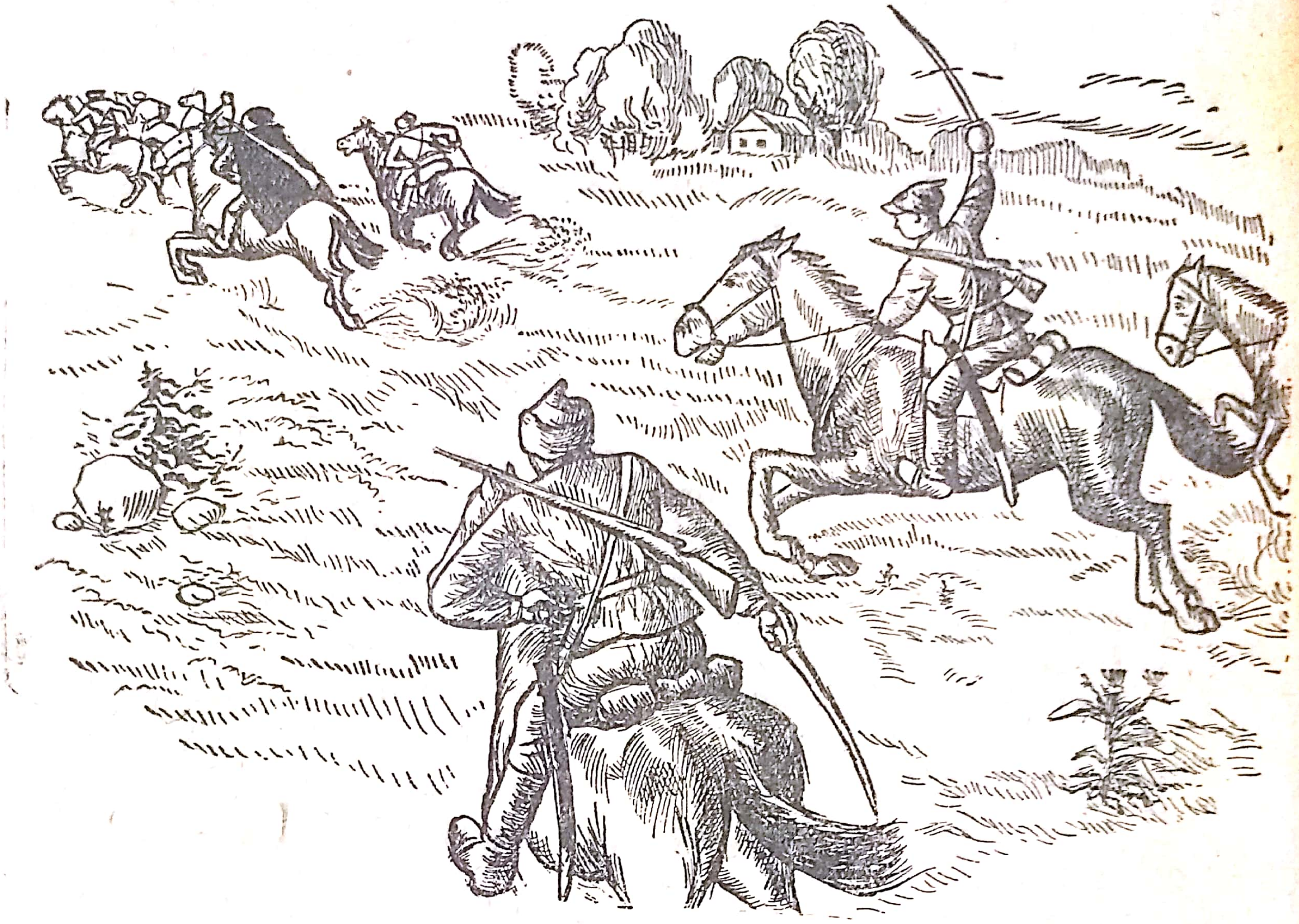
Τα πεδιά ίτανε πια πάνο στα άλογα κε τρέχανε στο μίλο. Ο πρόεδρος κι' ο γραματέας πίρανε το τελέφονο, τα χριαζύμενα χαρτιά κε τρέξανε στιν άκρι τυ χοριύ.

'Ιρθανε ι σιμορίτες. Κανένα κε τίποτα δεν ίβρανε. Πολίν κερό βρίζανε, γιρέβανε ανάμεσά-τυς τον προδότι. Θέλανε να κάψυνε τιν εχτελεστικί επιτροπί, μα όταν ίδανε πάνο στο βυνό τυς κόκινυς, οπισθοχορίσανε πέρα απ'το ποτάμι κε πίγανε στο δάσος.

Τυς φτάσανε ι κόκινι. Στο δάσος έγινε μάχι. Πολύς σκοτόσανε, ι άλι φίγανε.

Ι νίχτα ανκάλιασε το χοριό.

Σιμά στο σπίτι, όπυ κατικύσε ο φτοχός χοριάτις Ντανίλο, ο πατέρας τυ Αλέξαντρυ, μαζεφτίκανε πολί άνθροπι. Ανάμεσά-τυς ίτανε κε χρασνοαρμέιτσι.

Ο Αλὲκςαντρος με το Νίκο κε το Γριγὸρι διιγόντανε για τα τελεφτέα γεγονό-τα. Ι κραςνοαρμέιτςι ακὺανε κε επενύςανε τα πεδιά.

— Μεγαλόςτε για δὸκςα τυ Κόκινυ στρατύ,—ίπε ο κόκινος κομαντίρος κε χάι-δεπςε τα πεδιά ςτα κεφάλια.

Ι ΓΙΟΡΤΙ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ

Νά Οχτόβρις!.. Ίρθε νέος...
Μάις φτινοπορινός.
Σε φιλάγαμε κε ίρθες
Στολιζμένος, γιορτινός.

Πάνε άνθροπι, κολόνες,
Πα στο βίμα ι αρχιγί,
Βλέπις, χαροπὰ περνύνε
Πιονέρι ζοιρί.

Σφίνκι έφθιμα ι καρδιά-συ.
Απ' τις νέες τις φονές,
Κε χορὸνυν στα ςκολιά-μας
Ι ςιμέες ςα φοτιές.

Νά Οχτόβρις! Ίρθε νέος—
Μὰις φτινοπορινός.
Σε φιλάγαμε—κε ίρθες.
Στολιζμένος γιορτινός.

Μετάφραςι
απ' τα υκρανικά—**Π. Σ.**

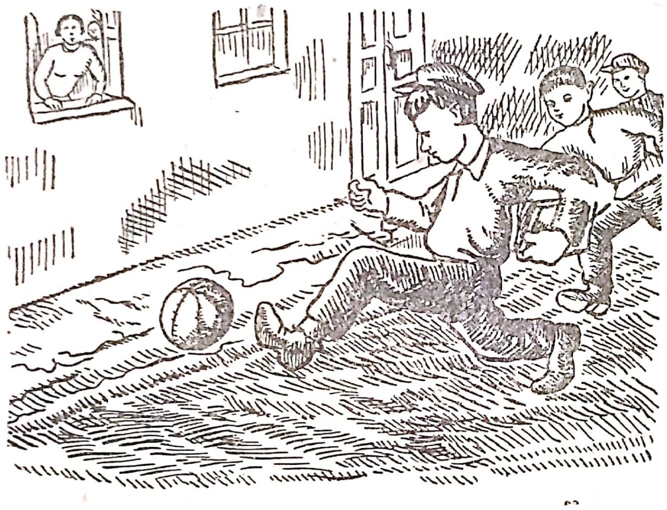
Π. ΣΑΡΑΒΑΣ

Ο ΚΟΣΤΑΣ

Προί. Ολόγιρα ςτο ςχολιό ιςιχάςανε ι φονές. 'Αρχιςε το πρότο μάθιμα.

Ι Αλεκςάντρα Βαςίλιεβνα — δαςκάλα τις IV τάκςις ςιμίοςε γλιγορα ςτον κατάλαγο τις απυςίες τον μαθιτόν κε άρχιςε να γράφι ςτον πίνακα διάφορυς αριθμύς. 'Ιχανε μαθιματικά. Στιν τάκςι ίτανε ιςιχία. 'Ολι ακύανε τις εκςιγίςις τις δαςκάλας.

Σε λίγο ένας μαθιτίς έδικςε άκςαφνα με τυ δάχτιλό-τυ ςτο παράθιρο. Αμέςος όλι ι τάκςι κίτακςε ςτο δρόμο.

Ο Κόςτας ερχότανε ςτο ςχολιό κε κιλύςε ςτο δρόμο ένα μεγάλο τόπι. Από πίςο-τυ φονάζοντας τρέχανε ο Βαςίλις κι' ο Μιχάλις για να πάρυνε το τόπι. Τέλος ο ο Κόςτας χτίπιςε έτςι το τόπι, πυ έπεςε ίςια ς'ένα παράθιρο τυ ςχολιύ. Τα ςπαςμένα τζάμια έπεςαν κάτο με κρότο. 'Ιςτερα ο Κόςτας πίρε το τόπι κε ςαν να μιν έγινε τίποτα μπίκε μ'ορμί ςτιν τάκςι. Από πίςο-τυ μπίκε ο Βαςίλις κε ο Μιχάλις.

Ο Κόςτας, ο Βαςίλις κι' ο Μιχάλις ίτανε μαθιτές τις IV τάκςις. Ι Αλεκςάντρα Βαςίλιεβνα αναγκάςτικε πολί όρα να τυς ερμινέβι. Μα ι τάκςι δεν μπορύςε να ιςιχάςι, όταν παρεβριςκότανε εκί ο Κόςτας. Ο Κόςτας ςτενοχοριότανε, γιατί δεν καταλάβενε τίποτα απ'το μάθιμα. Αντίς να λίςι τα προβλίματα, έφτιαχνε από τα τετράδιά-τυ «αερόπλανα» κε τα έριχνε πάνο ςτυς μαθιτές. Ι μαθίτρια 'Ολια άρχιςε να κλέι, γιατί τι μυντζύροςε έτςι με το μελάνι, πυ έγινε ςαν κλόυν τυ τςίρκυ.

Χτίπιςε το κυδύνι. Διάλιμα. Ο Μιχάλις πίγε με τα κλάματα ςτιν Αλεκςάντρα Βαςίλιεβνα. Απ'τι μίτι-τυ έτρεχε έμα, πυ λέροςε πολί το άςπρο-τυ πυκάμιςο. Αποδίχτικε, ότι τον χτίπιςε ο Κόςτας.

Ι Αλεκςάντρα Βαςίλιεβνα δεν πίςτεβε πια, ότι μπορί να διορθοθί ο Κόςτας κε τον έςτιλε να φονάκςι τυς γονιύς-τυ.

* * *

Ο Κόςτας αγαπύςε πολί τα πεχνίδια. Στο ςπίτι-τυ μάζεβε ςιχνά τα πεδιά τις γιτονιάς κε πέζανε. Τα πεδιά τον ακύανε, γιατί ίτανε ο πιο τολμιρός απ'όλυς. Δεν ίχε καμιά επίβλεψι: ο πατέρας-τυ βριςκότανε πάντα ςτι δυλιά, ι μιτέρα-τυ ςιχνά αροςτύςε, κι' αδέρφια δεν ίχε.

Μάθενε άςκιμα. Ακόμα πέριςι ςτιν III τάκςι ίχε πολί άςκιμυς βαθμύς. Ι ετία ίτανε, ότι ιχε αροςτίςι κε δεν πιγενε πολί κερό ςτο ςχολιό. 'Ιςτερα αντίς να ετιμάζι τα μαθίματά-τυ έτρεχε να πέκςι με τα πεδιά, πυ δεν ίθελαν να πάνε ςτο ςχολιό.

Ο Κόςτας έμαθε απ'αφτά να μαλόνι, να βρίζι κε να καπνίζι. Τέλος κι'ο ίδιος ίχε ςκοπό ν'αφίςι το ςχολιό.

* * *

Περάςανε κάμποςες μέρες. Το ςχολιό ετιμαζότανε για τι γιορτί τις Οχτοβριανίς επανάςταςις. Ι δυλιά έβραζε: ετιμάζανε πλακάτες, γράφανε ςινθίματα. Ι δυλιά δε ςταματύςε ος το βράδι.

Ο Κόςτας ςτενοχοριότανε. 'Ολι δύλε-

θαν κε γι'αφτό δεν ίχε ςιντρόφυς για τα πεχνίδια.

Ι Αλεκςάντρα Βαςίλιεβνα ςιχνά τον ορμίνεβε, μα αφτό δεν βοιθύςε. Δεν βοίθιςε κι' ο ερχομός τις μιτέρας-τυ. 'Ολι λέγανε ότι ο Κόςτας ίνε αδιόρθοτος.

* * *

Σ'αφτί την ιπόθεςι ανακατόθικε ο πιονέρ-οδιγός.

— Σας δίνο λόγο, — ίπε, — ότι αφτό το πεδί θα διορθοθί, το κςέρο ότι ίνε πολί ικανό.

Κε την άλι μέρα ο πιονέρ-οδιγός φόνακςε τον Κόςτα στο γραφίο κε πολίν κερό μιλύςε μαζί-τυ.

— Πιός όμιλος ςυ αρέςι ;—τον ρότιςε τέλος.

— Ο δραματικός, ο φοτογραφικός, τον αεροπορικόν μοντέλον... άρχιςε να λέι ο Κόςτας.

— 'Οχι,—δύλεπςε πρότα ς'ένα όμιλο κε ίςτερα περνάς στον άλο. .

Ο Κόςτας δέχτικε να γραφτί ςτο δραματικό όμιλο.

* * *

Σε λίγο ι ζοί τυ Κόςτα άλακςε. Κάθε διο μέρες πίγενε ςτο δραματικό όμιλο. Ετιμάζανε παράςταςι. Στο ςπίτι-τυ μάθενε ν' απανκέλι, έγραφε άρθρα για την εφιμερίδα τυ τίχυ. Ι δυλιά τον έκανε να μι ςτενοχοριέτε.

Στα μαθίματα δεν μπόρεςε αμέςος νἄχι μεγάλες επιτιχίες, μα έγινε πολί ςοβαρός, έγινε αγνόριςτος.

* * *

Το φος έπεφτε απ'τα τζάμια τυ ςχολιύ ςαν αχτίδες τυ ίλιυ. Το ςχολιό άςτραφτε απ'την καθαριότιτα. 'Ιχανε βραδιά για την επέτιο τυ Οχτόβρι.

Ι μεγάλι ςάλα τυ ςχολιύ ίτανε γεμάτι από μαθιτές κε γονιύς. Ο διεφθιντίς μίλιςε για την επέτιο τις Οχτοβριανίς επανάςταςις. 'Ιςτερα άρχιςε το καλιτεχνικό μέρος.

Πρότος βγίκε ν'απανκελί ο Κόςτας. 'Ιτανε πρότι φορά ςτι ςκινί, μα πάλι έκανε πολί καλί εντίποςι ςτυς θεατές. Τα χιροκροτίματα αντιχύςανε ςτι ςάλα.

'Ιςτερα απ'τις απανκελίες, τα τραγύδια, τι γιμναςτικί κε τυς χορύς άρχιςε ι παράςταςι. Ο Κόςτας πάλι βγίκε ςτι ςκινί. 'Ιτανε έτςι ντιμένος, πυ ακόμα κι' ο πατέρας-τυ, πυ βριςκότανε ςτι ςάλα, μπορύςε να τον γνορίςι μόνο απ'τι φονί-τυ.

Ι παράςταςι ίτανε πολί επιτιχιμένι.

Ο Κόςτας με τον πατέρα-τυ γιρίςανε

πολί αργά στο σπίτι-τυς. Κ' ι διο-τυς ίχανε καλές εντιπόσις απ'τι βραδιά.

— 'Εμινε λιπόν να μαθένις ακόμα καλίτερα κε τότες θα ίνε όλα εντάξι — ίπε ο πατέρας-τυ.

— Κε, βέβεα, θα μαθένο, — ίπε ο Κόστας. Ι Αλεξάντρα Βασίλιεβνα ιποσχέθικε να με βοιθάι, για να φτάσο τυς άλυς.

Ο πατέρας-τυ ίτανε βέβεος, ότι άμα αποφάσισε τίποτα να κάνι ο Κόστας, θα το κατορθόσι το δίχος άλο.

Πίρε το λόγο κε ι Αλεξάντρα Βασίλιεβνα. Περισότερο μιλύσε για τον Κόστα.

— ...Πολί ίχανε τι γνόμι, ότι αφτό το πεδί δεν μπορί να διορθοθί, μα ίστερα βγίκε το αντίθετο. Με τι βοίθια τυ πιονεροδιγύ κε τον προτοπόρον μαθιτόν ο Κόστας άρχισε να δυλέβι κε σε λίγο έδιξε ανίδοτι ικανότιτα. Σ'ένα μίνα από καθιστεριμένος μαθιτές έγινε ένας απ'τυς καλίτερυς... Μαζί-τυ κι'ο Βασίλις, κι'ο Μιχάλις, κι' όλι ι τάξι άρχισε να δυλέβι καλίτερα κε ι πιθαρχία καλιτέρεψε...

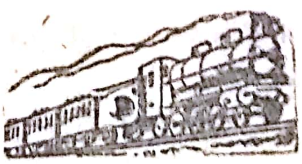

* * *

Μετά ένα μίνα στι σάλα τυ σχολιύ πάλι μαζεφτίκανε ι μαθιτές κε μερικί γονίίτυς. Λέγανε για τα αποτελέζματα τις μάθισις στο πρότο τρίμινο.

'Επιτα δόσανε βραβία. Βραβέψανε κε τον Κόστα.

— Από τόρα, — ίπε ο Κόστας, — θα μαθένο ακόμα καλίτερα!

Ε. ΣΒΑΡΤΣ

ΤΟ ΚΣΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

(ΤΕΛΟΣ)

I Μαρύσια ίρθε για ολόκλιρι μερά στο σπίτι του Σύρα κε του Σεριόζα. Τα πεδιά τιν προιπάντισαν πολί άσκιμα, αρχίσανε να τιν πιράζυνε κε να τι χτιπύνε. I Μαρύσια μπίκε στι βάρκα. I βάρκα άκσαφνα έφιγε απ' τιν ακροποταμιά κε τιν πίρε το ρέμα.

Τα πεδιά φοβιθίκανε. Ο Σεριόζας ρίχτικε να κολιμπίσι για να φτάσι τι βάρκα κι' ο Σύρας έτρεκσε με τα κυπιά στι γέφιρα, όπυ έπρεπε να πάι ι βάρκα. Ο Σύρας περίμενε πολί όρα πάνο στι γέφιρα, μα ι βάρκα έτσι κε δε φάνικε. Το ρέμα έφερε μόνο το κόκινο καπελάκι τις Μαρύσιας.

Μα τί έπαθε ι Μαρύσια κι' ο Σεριόζας; Πνίγικαν; Τόρα θα δύμε.

Όταν ι βάρκα χάθικε στο γίριζμα τυ ποταμύ ι Μαρύσια κάθισε στιν πάνκα κι' άρχισε να σιλογιέτε. Ίτανε ίσιχο κε αποφασιστικό κορίτσι. Πρότα απ' όλα ι Μαρύσια αποφάσισε. ότι δεν πρέπι να φοβάτε, μα πρέπι να ισιχάσι. Κε το κατόρθοσε.

Το ποτάμι έτρεχε χαροπά ανάμεσα στα χαμόδεντρα κε στα δέντρα. Ο ίλιος φότιζε. Δεν ίχε για τί να φοβιθί.

I Μαρύσια έσκιπσε για να πάρι το κυτί τις κονσέρβας κε να βγάλι το νερό απ' τι βάρκα, μα άκσαφνα ι βάρκα έγιρε πολί. I Μαρύσια ίδε σιμά στι βάρκα το βρεμένο κεφάλι του Σεριόζα.

— Άφισε τι βάρκα, αλάνι,—ίπε ι Μαρύσια τί θέλις εδό;

Ο Σεριόζας σίκοσε έφκολα το πόδι-του κι' ανέβικε στι βάρκα.

— Πίγενε απ' εδό,—ίπε ι Μαρύσια.

— Σόπενε!—απάντισε ο Σεριόζας.—Ίρθα να σε γλιτόσο.

— Πολί σε χριάστικα,—ίπε ι Μαρύσια κι' άρχισε να βγάζι το νερό.

Ο Σεριόζας σκέφτικε, έσκιπσε απ' τι βάρκα κι' άρχισε να λάμνι με τα χέρια-του.

I Μαρύσια τον κίταζε προσεχτικά. Ίστερα σταμάτισε να βγάζι το νερό κε δοκίμασε να λάμνι απ' τιν άλι μεριά.

I βάρκα δεν ιπάκυε κε πίγενε με το ρέμα.

Άκσαφνα ακύστικε θόριβος. Μπροστά κάτι βύιζε κε σφίριζε.

Ο Σεριόζας έπαπσε να λάμνι.

— Νά κίτακσε!—ίπε,—το λιζμόνισα.

— Τί;

— Μα εκί μπροστά-μας ίνε το νερόφραγμα.

Το αγόρι κε το κορίτσι σικόθικαν κε κιτάκσανε με φρίκι ο ένας τον άλο. Το ρέμα έγινε πιο γλίγορο. I βάρκα πίγενε πλάι-πλάι ίστερα γίρισε μπροστά τιν πρίμι-τις, έπιτα άρχισε άκσαφνα να στριφογιρίζι στον τόπο-τις.

— Το νερό γιρίζι,—ίπε ο Σεριόζας κε κίτακσε με σεκλέτι ολόγιρα-του.

Ολόγιρα στο ποτάμι ίτανε δάσος. Τα απσιλά δέντρα σαλέβανε τα κλαδιά-τυς. Κανένας δεν ίτανε στο δάσος, δεν ίτανε κανίς, για να φονάκσυν: βοίθια.

— Έλα να κολιμπίσυμε,—ίπε ι Μαρύσια.—Ας κολιμπίσυμε να πάμε στιν όχτι.

— Το νερό γιρίζι,—ίπε ο Σεριόζας,—εδό θα μας καταπιί.

Μα ι βάρκα έπλεε όλο κε πιο γλίγορα. Το ποτάμι έγινε πιο πλατί.

— Στάσυ,—ίπε ο Σεριόζας.—Έλα να σπάσυμε τιν πάνκα.

— Γιατί;

— Θα κάνυμε τιμόνι.

Τα πεδιά αρπάκςανε τιν πάνκα. Τι χτιπύςανε με τις γροθιές-τυς, με τα πόδια-τυς. Ο Σεριόζας γρατςύνιςε το γόνατο-τυ, μα ι πάνκα δε ςάλεβε, κι' ι βάρκα όλο κε ορμύς ε μπρός. Κε νά φάνικε το νερόφραγμα. Από πάνο-τυ βριςκότανε ςκόνι από νερό. Στι ςκόνι φενότανε το υράνιο τόκςο.

Τα πεδιά τίναζαν με απελπιςία τιν πάνκα, πυ τέλος έτριkςε κ' έςπαςε.

Ο Σεριόζας κςαπλόθικε μπρύμιτα στιν πρίμι. Κατέβαςε το ςανίδι στο νερό. Κρατόντας-το ςφιχτά, με όλι τι δίναμί-τυ το έβαλε λοκςά στο νερό.

— Ιπακύι,—πςιθίριςε ι Μαρύςια.

Ι βάρκα κυνίθικε, πίγε πλαί-πλαί.

Θα πάι ι βάρκα στιν όχτι; Ίτε θα τυς φέρι νορίτερα στο νερόφραγμα;

— Γίριςε περιςότερο, γίριςε περιςότερο, — πςιθιρίζι ι Μαρύςια,—νά μια ιτιά. Αν θα περάςι ι βάρκα κάτο απ'τιν ιτιά θα τιν αρπάκςο απ'το κλαδί. Γίριςε περιςότερο!

Τα χέρια τυ Σεριόζα τρέμανε πια απ'τιν κύραςι.

Μα γιρίζι τι βάρκα πιο απότομα. Ι Μαρύσια αρπάζι το κλαδί.

Ο Σεριόζας πιδάι κε ι βάρκα αναποδογιρίζι. Πολί γλίγορα πίδισε.

Τα πεδιά στιν αρχί φονάκσανε. 'Ιστερα εστανθίκανε τον πάτο κάτο απ'τα πόδια-τυς. 'Ιτανε ος τι μέσι μέσα στο νερό.

'Ιχανε τρέκσι προς τιν όχτι.

Μα άκσαφνα ο Σεριόζας γίρισε πίσο.

— Πύ θέλις να πάς; — ρότισε ι Μαρύσια.

Ο Σεριόζας, δίχος να απαντίσι, έφτασε στι βάρκα, πυ έπλεε αργά αναποδιγιριζμένι. 'Αρπακσε τι βάρκα απ'τιν πλόρι. Τιν τράβικσε κατόπι-τυ.

Ι Μαρύσια τον βοιθύσε.

Τραβίκσανε τι μισί βάρκα στιν όχτι ρυθονίζοντας κε λαχανιάζοντας.

Καθίσανε κι' αναπαφτίκανε.

'Ιστερα κιτάκσανε ο ένας τον άλον κε αρχίσανε να γελύνε. Τόσι όρα γελύσανε, πυ τα δάκρια τρέκσάνε απ'τα μάτια τις Μαρύσιας.

— Ο νικοκίρις-μας ίνε τρελός, — ίπε ο Σεριόζας, άμα ισίχασε. Αν θα χανότανε ι βάρκα, θα μας έδιοχνε απ'τιν εκσοχί. Κάθισε τότες στιν πόλι. Αλίθια;

—Μα πύ κατικίτε;—ρότισε ι Μαρύσια.

— Στι Φοντάνκα, αριθμός εκατόν δίο, — απάντισε ο Σεριόζας

Κσεκίνισαν να πάνε στο σπίτι.

Πιγένανε, κυβεντιάζοντας ίσιχα. δε βιαζόντανε για να στεγνόσι ι Μαρύσια. Αποφασίσανε να μιν πύνε τίποτα στι μιτέρα-τυς.

Στο μεγάλο δασολίβαδο μαζέπσανε λυλύδια. 'Ιδανε μια οχιά. 'Αμα άκυσε τα βίματά-τυς, σίρτικε πάνο στον άμο κε στριφογιρίζοντας κολίμπισε στο νερό κε πίγε στιν άλι όχτι.

— Για το ζοντανό μαλί πσέματα ίπες; —ρότισε ι Μαρύσια.

— Φισικά, — απάντισε ο Σεριόζας.

'Ιστερα άκσαφνα ίδανε μανιτάρια. Μαζέπσανε λίγα. Ανταμόσανε μια παράκσενι γάτα, κσανθόμαλι. Κίτακσε μέσα απ'το χαμόδεντρο κε συσύνιζε πάνο στα πεδιά, αν κε δεν τιν πιράκσανε. Τα πεδιά θάβμασαν. Μα

ìστερα ακύσανε μια τσιριγματιά. Τέσερα γατάκια τριγιρίζανε σιμά στι γάτα. Ι γάτα συσύνιζε, γιατί φοβότανε να μιν πιράξυν τα πεδιά τα γατάκια-τις.

Αποφασίσανε να γιρίσυνε εδό ακόμα μια φορά, όταν δε θα ίνε ι γάτα, για να πèξυνε με τα γατάκια.

'Ετσι έφτασαν στο εξοχικό-τυς σπίτι. Κε άξαφνα ακύστικε ι φονί:

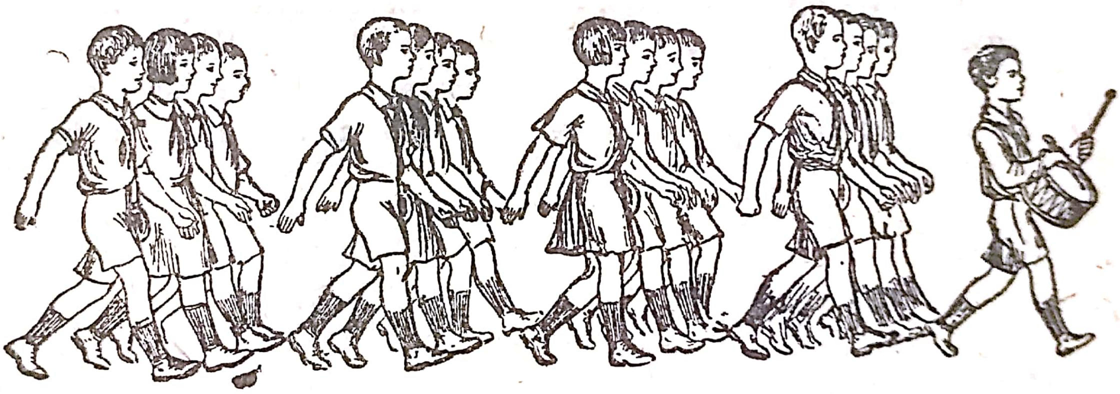
— Νά-τυς έρχυντε!

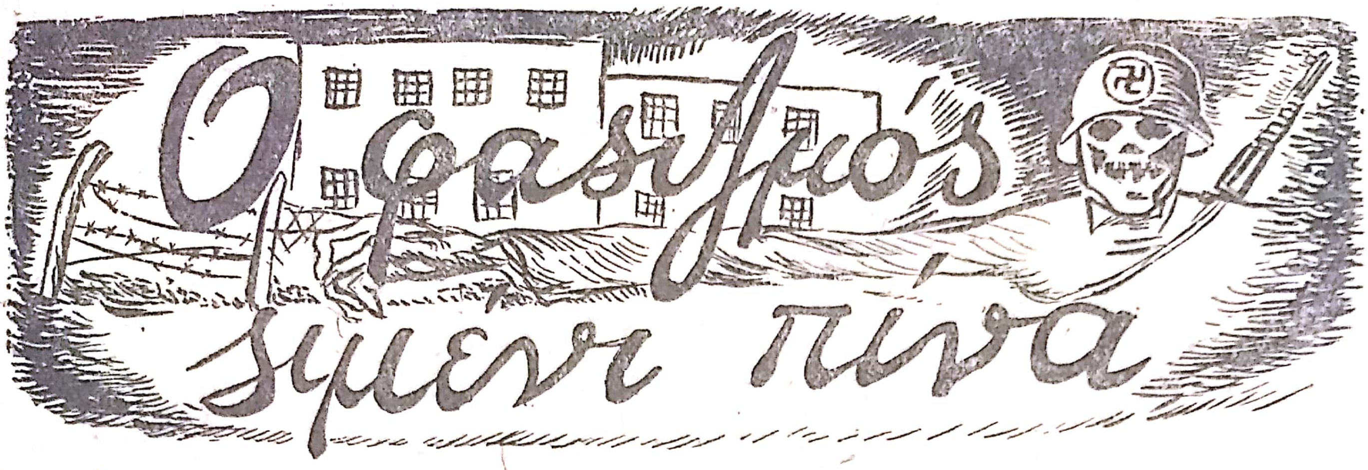
Κι' ολόκλιρο πλίθος ρίχτικε στιν απαντί-τυς. Εδό ίτανε κε ι Λιυντμίλα Βασίλιεβνα, κε ο γνοστός κολιμπιτίς τυ πατέρα-τυς κε ι Ραζντυβάιτζικοφ, πυ κατικύσανε στο διπλανό εξοχικό σπίτι, κε ακόμα κι' άλι γνοστί κε άγνοστι άνθροπι. Πιο πίσο απ' όλυς ερχότανε ο Σύρας με το καπέλο τις Μαρύσιας. Χαμογελύσε, μα τα μάτια κε ι μίτι-το ίτανε κόκινα. 'Οστε èκλεε.

'Οταν ισίχασαν όλα, ι Λιυντμίλα Βασίλιεβνα ίπε:

— Τέλιοσε, τέλιοσε. Τέτια πεδιά, σαν κ' εσάς, δεν μπορύνε να πέξυνε με κανένα. Μαρύσια, έλα εδό, θα συ διαβάσο κε εσίς πιγένετε στον κίπο.

— 'Οχι, θα πάγο, — ίπε ι Μαρύσια — Τόρα φιλιοθίκαμε.

Ι φαςιςτικές εφιμερίδες τις Γερμανίας τιπόνουνε πςέφτικα άρθρα για τιν ΕΣΣΔ προςπαθόντας να κρίπςυνε μ' αφτά τι βαριά ζοί τον γερμανόν εργατόν με τι φαςιςτικί διχτατορία.

Χτιπιτί ικόνα τις φοβερίς φτόχιας τον γερμανόν εργατόν δίνι ο αμερικάνος διμοσιογράφος Σπιβάκ ςτο βιβλίο-τυ για τι ζοί ςτις φαςιςτικὲς χόρες. Γράφι για μια κυβέντα με κάτι εργάτες, πυ πιάνανε πςάρια.

* * *

— Σας αρέσι να πιάνετε πςάρια;— ρότιςα.

— Δε μας αρέσι πολί,—απάντιςε ένας εργάτις με δινατά κόκινα χέρια κε πεζμένα μάγουλα.

— Δε θα ίτανε φτινότερο να αγοράσετε τα πςάρια, αντίς να κςοδέβετε εδό όλο τον κερό-σας;

— Ε,—ίπε με παράκςενι μονότονι φονί,—αν θα έχετε χρίματα.

— Μα, εςίς δε δυλὲβετε;

Κίτακςα τα ροζιάρικά-τυ χέρια. Αφτός με κατάλαβε.

— Αφτά ίνε απ'τον παλιό κερό. Ίνε πια οχτό μίνες πυ δε δυλέβο. Τα βαπόρια δεν έρχυντε. Κανένας δεν πυλάι κε δεν αγοράζι.

— Μα πός ζίτε; Χριάζετε, βέβεα, να τρότε;

— Εγό έπερνα έντεκα μάρκα τι βδομάδα. Έντεκα,—ίπε με τέτιο μελανχολικό τόνο, πυ έκανε τι φονί-τυ άπςιχι.—Αφτά τἄπερνα τι βδομάδα για μένα, για τι γινέκα-μυ κε τα διο πεδιά-μυ. Εςίς ίςτε κςενοφερμένος, δε φαντάζεςτε τί λίγα ίνε αφτά, όταν ίςτε ανανκαζμένος να πλιρόνετε ενίκιο κε να αγοράζετε τα τρόφιμα. Κι' αφτί τι βδομάδα μυ ίπανε, ότι θα πέρνο μόνο ενιά μάρκα. Πὰρα πολί άνθροπι ίνε δίχος δυλιά, κι' αφτί θέλυνε να φάγυν.

— Δε μπορί μίπος ι γινέκα-ςας να βρι δυλιά;

— Ίβρε δυλιά πριν από πὲντε μίνες. Δύλεπςε διο μέρες, μα επιδί κέρδιζε 8 μάρκα, ι κιβερνιτικί ιπάλιλι τις ίπανε: αφύ δυλὲβι ένας απ'τιν ικογένια, ι ικογένια δε μπορί πια να πέρνι βοίθιμα. Ανανκάςτικα να ενεργίςο διο βδομάδες, ανανκάςτικα να τυς εκςιγίςο, να φέρο τι γινέκα-μυ, τα πεδία κε τυς μάρτιρες. Τυς έλεγα: πινὰμε. Τυς ροτύςα, αν θέλυνε να κλέπςο ίτε να χτιπίςο κανένα με τιν πὲτρα ςτο κεφάλι κε να κλέπςο τα χρίματά-τυ, για ν' αγοράςο πςομί για τα πεδιά-μυ. Μόνο τότε ροτίςανε τυς γίτονές-μας κε μας κςαναδόςανε τα έντεκά-μας μάρκα. Κε τόρα φοβύμαςτε τι δυλιά ακόμα κε για μια ίτε διο μέρες, γιατί τότες θα τα χάςυμε όλα.

Μα δεν μπορό να κάθυμε ςτο ςπίτι: οταν ίμε ςτο ςπίτι, κε δεν έχο τί να κάνο ςτο κεφὰλι-μυ έρχυντε ςκέπςις, πολί άςχιμες ςκέπςις. Κάθεςτε κε κιτάζετε τι γινέκα-ςας κε τα πεδιά-ςας. Κςέρετε, ότι πινόνε κε ςκέφτεςτε: δεν ίνε άραγε καλίτερο να πάτε να κλέπςετε; Κε κάποτες ςκέφτεςτε: δε θα ίτανε άραγε καλίτερο να μι ζύςατε, αντίς

να πινάτε;

Ίστερα ο Σπιβάκ γίρισε την κυβέντα στυς εργάτες, πυ πέρνυνε μεροκάματο. Ο εργάτις ίπε:

— Πριν από διο χρόνια δεν ίτανε τόσο άσκιμα, όπος τόρα. Όλα τόρα κοστίζυν πολί πιο ακριβά κε αν θα έχετε ακόμα κε χρίματα, πάλι δεν μπορίτε πολά ν' αγοράσετε. Δε μπορύμε ν' αγοράσυμε κρέας, βύτιρο κε αβγά.

Αφτό το κροκί, πυ γράφικε στα 1936 απ' τον αμερικανό παρατιριτί επιβεβεόνετε από πολιάριθμες πλιροφορίες τον εφιμερίδον τυ εκσοτερικύ, πυ γράφυνε για την όλο κε περισότερι χιροτέρεψι τις κατάστασις τον τροφίμον στι Γερμανία, όπυ ι μάζες πινάνε.

(Απ' την εφιμερίδα «Να ζμίνυ» 22 τυ Σεπτέμβρι 1936.

„ΘΙΜΑΜΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ-ΣΥ, ΜΙΤΕΡΑ"

ΓΡΑΜΑ ΤΥ ΓΙΥ ΤΙΣ ΝΤΟΛΟΡΕΣ ΙΜΠΑΡΥΡΙ

'Ιμε ισπανός, μα τόρα ζο στι Σοβιετικί 'Ενοσι. Ι μιτέρα-μυ—Ντολορές Ιμπαρύρι, βρίσκετε τόρα στιν Ισπανία. 'Εμαθα απ' τις εφιμερίδες, ότι ίνε μια απ' τυς καθοδιγιτές τυ αγόνα τυ ισπανικύ λαύ ενάντια στυς φασιστές. Ι εργάτες τιν ονομάσανε «Πασιονάρια», γιατί κσέρι καλίτερα απ' όλυς να τυς εμπσιχόνι στον αγόνα.

Ντολορές Ιμπαρύρι.

'Ινε κόρι ανθρακορίχυ,—κι' ο πατέρας-μυ ίνε εργάτις ανθρακορίχος. Κατικύσαμε στα βόρια τις Ισπανίας, στο Μπιλμπάο κε διστιχύσαμε πολί. Στο σπίτι-μας κάθε μέρα γινόντανε έρεβνες. Ι αστινομια δεν μας άφινε ίσιχυς, γιατί ο πατέρας κε ι μιτέρα-μυ ίνε επαναστάτες. 'Οταν έκαναν έρεβνες, ι μιτέρα-μυ ίτανε ίσιχι κε γενέα. 'Ελεγε στυς αστινόμυς:

— Γιατί έρχεστε πάντα σε μας, στυς φτοχύς, κε δεν πάτε στυς καπιταλιστές;

Ο πατέρας-μυ καθότανε στι φιλακί τόσες φορές, όστε έχασα πια το λογαριαζμό. 'Οταν ίμυνα ακόμα εκί, ίχαν αρεστάρι τι μιτέρα-μυ τέσερις ίτε πέντε φορές.

Περιφανέβυμε για τι μιτέρα-μυ. 'Οσ δυλιά κι' αν ίχε, πάντα μυ φερότανε πολ καλόκαρδα.

Μυ ίτανε δίσκολο να σπυδάσο στο σχολιό. Δεν ίχαμε χρίματα για τα διδαχτικά βιβλία, κ' ι δασκάλι γι' αφτό με βρίζανε κε με στέλνανε στο σπίτι. Κάμποσες φορές ίθε-

λα ν' αφίςο το ςχολιό. Μα ι μιτέρα-μυ ελεγε: «Ρύμπεν, πρέπι το δίχος άλο να μάθις! Για να νικίςυν ι εργάτες, πρέπι να καταχτίςυν τις γνόςις».

Τόρα τελεφτέα πίρα ςτο Αρτέκ» ένα γράμα απ' τυς ςιντρόφυς-μυ, πυ βρίςκυντε ςτο Μπιλμπάο. Γράφυνε, ότι βοιθύνε τυς μεγάλυς να νικίςυν, τυς φέρνυνε τροφί, οργανόνυνε παραςτάςις, κε τα χρίματα, πυ πέρνυνε τα δίνυνε ςτι εργατικί πολιτοφιλακί.

Στεναχοριόμυνα, πυ ίμυνα άροςτος, όταν γινόντανε όλα αφτά. 'Ιμυνα ένα μινα ςτιν πιονèρικι καταςκίνοςι «Αρτέκ». 'Εγινα καλά, κε τόρα με νέες δινάμις θ' αρχίςο τι μάθιςι. Θιμύμε καλά τα λόγια-ςυ αγαπιτί-μυ μιτέρα, πυ μυ ίπες, όταν μ'αποχερέτιςες: «Για-ςυ Ρύμπεν. Καλί αντάμοςι. Μάθενε καλά κε δύλεβε κε να ίςε πάντα πιςτός ςτο έργο τις εργατικίς τάχςις».

ΡΥΜΠΕΝ ΡΥΙΣ

ΜΟΣΧΑ

ΓΡΑΜΑ ΤΙΣ ΝΤΟΛΟΡΕΣ ΣΤΟ ΓΙΟ-ΤΙΣ

Τα πεδιά τις ξακυζμένις ιςπανίδας κομυνίςτριας Ντολορές, ο γιός-τις Ρύμπεν κε ι κόρι-τις Αμαλία ίρθανε ςτι Σοβιετικί 'Ενοςι ςτα 1935. Ο Ρύμπεν αμέςος μπίκε ςτο Φ.Ζ.Υ. τυ εργοςτάςιυ «Στάλιν», ίςτερα άρχιςε να δυλέβι ςιδιρυργός ςτο τμίμα τυ εργοςταςίυ πυ φτιάχνι εργαλία. Στο εργοςτάςιο γράφτικε ςτο τοπικό αεροκλύμπ. Ο Ρύμπεν θέλι πολί να γίνι αεροπόρος.

Πριν από λίγο κερό πίρε γράμα απ' τι μιτέρα-τυ. Νά τί γράφι ι Ντολορές ςτο γιο-τις:

«Αγαπιτέ-μυ Ρύμπεν!

Να με ςιχορέςις, πυ δε ςυ έγραφα τόςο κερό. Εςί βèβεα ξέρις καλά, ότι δε ςε λιζμονό. Δε ςυ èγραφα, γιατί ίχα πàρα πολί δυλιά.

'Υτε μπορίς να φανταςτίς, πεδί-μυ, τι ςκλιρός αγόνας γίνετε τόρα ςτιν Ιςπανία.

Ο φαςιζμός προςπαθάι με κάθε τρόπο ν'αρπάξι ςτα ματομένα-τυ νίχια τιν καρδιά τυ ιςπανικύ λαύ. Μα ο ιςπανικός λαός ςικόθικε με θαβμάςιο ενθυςιαζμό για τιν άμινάτυ κ'ίνε έτιμος να πεθάνι, αντίς να γίνι ςκλάβος τυ φαςιζμύ. Κάθε μέρα, κάθε όρα γίνυντε μάχες. Σ'αφτές τις μάχες ςκοτόνυντε ι καλίτερι ανδρίι ςίντροφι.

Πολές μέρες πέραςα ςτο μέτοπο, ανάμεςα ςτυς πολεμιςτές τις λαικίς πολιτοφιλακίς κε τις πολιτοφρυράς. 'Ολι-τυς πολεμύνε με τιν ίδια ανδρία, με τον ίδιο ιροιζμό.

Ελπίζο, ότι παρ'όλα τα εμπόδια κε ιδιέτερα παρ' όλο πυ δε μας φτάνυνε τα όπλα, πάλι θα νικίςυμε.

'Εχοντας ςτο νύ-μας τιν ιδέα-μας, να ίςε έτιμος ν' αγονιςτίς, να ίςε έτιμος ος το τέλος να θιςιάςις τον εαφτό-ςυ για το έργο-μας.

Μάθε να δυλέβις κε ξέρε να καταλαβένις τα πολιτικά ζιτίματα. Πρέπι να ίςε επίςις κε ςοματικά δινατός. Μελέτα τι θεορία, πυ θα ςυ δόςι τι δινατότιτα να καταλαβένις ςοςτά όλα όςα γίνυντε. Ας ίςε καλός για όλυς τυς ςιντρόφυς-ςυ. Ποτέ μιν αμφιβάλις, ότι ο κομυνιζμός ίνε το μόνο ιδανικό, ςτο οπίο πρέπι ν'αφιερόνις όλι τι ζοί-ςυ.

Δίνο κε ςτυς διό-ςας τιν αγάπι κε τις ελπίδες-μυ.

ΝΤΟΛΟΡΕΣ»

Μ. ΣΒΕΤΛΟΦ

ΙΣΠΑΝΙΚΟ ΤΡΑΓΥΔΙ

Πάνο απ' τυς πλιγομένυς
'Ιλιος πλέι πολί αργά
Κε τυ Δον-Κιχότ τον τάφο
Βόμβα πὲφτι κε χτιπά.

Κε μες' τον καπνό τις μπόρας
Κε στο θάνατο μπροστά
'Ιροας περνά τις χόρας —
Ιμπαρύρι πολεμά.

Νἄμε ίθελα μαζί-συ
Κι' ας βροντύν ι κανονιές,
Μες'τον πόλεμο σιμά-συ
Να βαδίζο, Ντολορές!

Τάγματα τις Ισπανὶας
Τραγυδόντας να περνύν
Κε τραγύδια Υκρανίας
Τυ δεκαενιά να πυν.

Κε στυς δρόμυς τυ Τολέντο
Λόγια τέτια να ιχύν,
Με θερμό νίκις αγέρα
Ι κολόνες να περνύν.

Τυς εχμάλοτυς τυς τόπυς,
Τι Σεβίλια τιρανύν
'Ιχι πυ μποδίζυν όλυς
Λὲφτερα ν'αναπαφτύν.

Μετάφρασι απ' το ρύσικο — **ΕΛ. ΔΙΜΙΤΡΙΥ.**

Θ. ΣΑΜΑΡΑ

Ι ΙΡΟΙΚΙ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΓΕΟΓΡΑΦΙΑ-ΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ι Ισπανία βρίσκετε στι Νότιο-Διτικί γονιά τις Εβρόπις, στιν Πιριναικί χερσόνισο. Έχι έχτασι 492 221 τετρ. χιλιόμετρα. Στιν Ισπανία ανίκυνε ι Βαλεαρίδες (νισιά στι Μεσόγιο θάλασα) κε τα Κανάρια (νισιά στον Ατλαντικό οκεανό).

Ο πλιθιζμός τις Ισπανίας μαζί με τα νισιά ίνε λίγο περισότερος απ' τα 24 εκατομίρια.

Προτέβυσα τις Ισπανίας ίνε ι Μαδρίτι με 850 χίλ. κατίκυς. Άλες μεγάλες πόλις ίνε ι Βαρκελόνι με 1 εκατομίριο κατίκυς, ι Βαλένσια με 330 χιλ., ι Σεβίλι—230 χιλ., ι Μαλάγα—200 χιλ., ι Σαραγόσα—180 χιλ., το Μπιλμπάο—170, κ. α.

Εχτός απ'τυς ισπανύς, στιν Ισπανία ζύνε κε άλες εθνότιτες: *καταλονί*—4. 700 χιλ. μπάσκι—600 χιλ. κε γαλικιανί—2. 200 χιλ. Ι λαί αφτί έχυν δικές-τυς γλόσες, δικές-τυς βιοτικές κε εκπολιτιστικές ιδιομορφίες κε αγονίζυντε ενάντια στις τάσις τις σινκεντροπίισις τον κιρίαρχον τάξεον τις Ισπανίας, για τιν αφτονομία-τυς.

Ι Ισπανία ίνε χόρα κιρίος αγροτικί. Ο περισότερος πλιθιζμός-τις ασχολίτε με τιν αγροτικί ικονομία. Επιδί στιν Ισπανία δίπλα με τυς σκλαβομένυς χοριάτες, πυ έχυνε λίγι γι, ίνε μεγάλι μισοφευδάρχες γεοχτίμονες, ι αγροτικί ικονομία βρίσκετε σε πολί χαμιλό επίπεδο. Στα χέρια τον τσιφλικάδον ίνε σινκεντρομένα τα 65% τις γις, πυ ένα σιμαντικό-τις μέρος μένι ακαλιέργιτο. Ι χοριάτες ίνε πλέρια εξαρτιμένι απ' τυς μεγάλυς γεοχτίμονές, πυ πολί απ' αφτύς ίνε παπάδες.

Τα σπλάχνα τις Ισπανίας ίνε πλύσια από λογιό-λογιό οριχτά. Πλύσια οριχία από σιδερομετάλεβμα βρίσκυντε στιν Μπισκάγια, στιν Μυρσία, τιν Αλμερία, στιν Γυαδαλαχάρα κ. α. Στι Μυρσία, Αλμερία κε Χαέν βγένι ασίμι. Τα πιο μεγάλα οριχία χαλκύ ίνε στο Ριο-Τίντο.

Ι κιριότερι περιοχί ανθρακοριχίον ίνε ι Αστυρία.

Ι *μεταλυργικί βιομιχανία* στιν Ισπανία ίνε αδίνατα αναπτιγμένι. Το περισότερο μετάλεβμα πιγένι στο εξοτερικό. Μεταλυργικά εργοστάσια βρίσκυντε στο βόριο κε στο διτικό τμίμα τις χόρας.

Ναφπιγία ίνε στι Βαρκελόνι, Βαλένσια, Μαλάγα κε Καρταχένα.

Εργοστάσια αφτοκινίτον βρίσκυντε στι Βαρκελόνι κε τι Μαδρίτι. Κέντρο ιφαντυργικίς βιομιχανίας ίνε ι Βαρκελόνι.

Το σιδιροδρομικό δίχτι ίνε αδίνατα αναπτιγμένο. Ι Ισπανία έχι το όλο 13. 619 χιλιόμετρα σιδιροδρομικές γραμές.

ΤΟ ΝΚΡΕΜΙΖΜΑ ΤΙΣ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΚΕ ΤΟ ΛΑΙΚΟ ΜΕΤΟΠΟ

Το νκρέμιζμα τις μοναρχίας στο 1931 αρχίζι μια νέα περίοδο στιν ιστορία τις Ισπανίας. Σ' αφτά τα πέντε χρόνια αλάξανε μια σιρά κιβερνίσις. Κι' αφτό δίχνι τιν ενέργια κε τι θέλισι τον λαικόν μαζόν, πυ μεγαλόνι κε διναμόνι στον αγόνα για τα δικεόματά-τυς. Μέσα ς' αφτά τα πέντε χρόνια οργανόθικε κε δινάμοσε καλά το αντιφασιστικό λαικό μέτοπο, πυ κάτο απ' τις σιμέες-τυ ενοθίκανε όχι μόνο ι κομυνιστές κε ι σοσιαλιστές, μα κε τα αριστερά μπυρζυαζικά κόματα ενάντια στο λισιαζμένο εμοβόρο φασιζμό.

Ίστερα απ' τι νίκι τυ λαικύ μετόπυ στις εκλογές τις 16 τυ Φλεβάρι ίρθε στιν εξυσία μια αριστερί μπυρζυαζικί κιβέρνισι. Σε πέντε μίνες ι κιβέρνισι τις Ισπανίας κάτο απ' τιν πίεσι τον μαζόν κε σιχνά παρά τι θέλισι τον ίδιον τον ιπυργόν εφάρμοσε μια σιρά μεταριθμίσις, πυ ίχανε επαναστατικό

χαραχτίρα.

Απελεφτεροθίκανε 30 χιλ. πολιτικί κατάδικι—ι ίροες τον οχτοβριανόν μαχόν τυ 1934. 'Ολος τυς εργάτες κε ιπαλίλυς πυ τυς βγάλανε απ'τι δυλιά για πολιτικύς λόγυς, τυς πίρανε πάλι πίσο στι δυλιά κε τυς πλιρόσανε αποζιμίοσι για 3—6 μίνες μισθό. Εφαρμόστικαν ι διμοκρατικές ελεφθεριές, ι κινονικί νομοθεσία, ι αφτονομία τις Καταλονίας κ. ά.

Σ' αφτό το διάστιμα απαλοτριοθίκανε κάμποσες εκατοντάδες εχτάρια γις τον τσιφλικάδον κε τον εκλισιόν, κε δοθίκανε σε 192 χιλ. ικογένιες φτοχόν χορικόν 756 χιλ. εχτάρια γις για καλιέργια.

Μα ι κιβέρνισι δεν αγονίστικε αρκετά ενεργιτικά ενάντια στο φασιζμό κε τιν αντίδρασι. Αφόπλισε μόνο 6 χιλιάδες φασίστες. Δεν καθάρισε καλά τιν αστινομία κε τι χοροφιλακί απ' τα αντιδραστικά μοναρχικά στιχία. Ι ακσιοματικί τυ στρατύ, πυ το περισότερο μέρος-τυς ίτανε αντιδραστικί κε σιμπαθύσανε το φασιζμό, απομίνανε σχεδόν όλι στις θέσις-τυς. Τον στρατιγό Φρανκό —τον τορινό αρχιστράτιγο τον μοναρχοφασιστόν, τον στίλανε σε «τιμιτικί εκσορία σαν φρύραρχο στα Κανάρια νισιά απ' όπυ τι νίχτα τις 18 τυ Ιύλι πίγε αεροπορικός στο Ισπανικό Μαρόκο όπυ κσεσίκοσε το στασιαζμό.

Ι ΝΕΟΛΕΑ

Το Μάρτι τυ 1936 πραγματοπιίθικε ι ενοπίισι τις Κομυνιστικίς κε τις Σοσιαλιστικίς Νεολέας. Ι σοβαρί κατάστασι στο μέτοπο, ι ιροικί δράσι όλις τις νεολέας—ανεκσάρτιτα αν ο νέος ανίκι στιν Κομυνιστικί ίτε τι Σοσιαλιστικί Νεολέα—όλα αφτά διναμόσανε ακόμα περισότερο τιν ενότιτα τις νεολέας.

'Ολι ι νεολέα ενομένι στιν «Φεντερασιόν ντε Χυβεντύδες Σοσιαλίστας Υνιφικάτας» (Ενομένι Ομοσπονδία τις Σοσιαλιστικίς Νεολέας)—πυ σε μια απ' τις εκλίσις-τις έγραφε: «Τόρα εμίς παρυσιάζυμε πια ενιέο σόμα κ' ενιέο κεφάλι. Ο σκοπός-μας ίνε ένας—να εκσολοθρέπσυμε τελιοτικά το φασιζμό, να καταχτίσυμε μια νέα ζοί για τι νεολέα, πυ δυλέβι, σπυδάζι κε αγονίζετε».

Σε μικρό διάστιμα $1^1/_2$—2 χρονόν ι Κομ. Νεολέα τις Ισπανίας δινάμοσε κε μεγάλοσε ος 12 χιλ. μέλι. Ι κομυνιστικί Νεολέα έπερνε ενεργό μέρος στι διοργάνοσι απεργιόν. Στις Απεργίες τον μιναδόρον τις Αστυρίας κε τυ Λινάρες, τον εργατόν μεταφοράς Μαδρίτις κε Βαρκελόνις, τον εργατόν γις τις Ανδαλυσίας κε Εστρεμαδύρας κ. α.

Πολές φορές ι Νεολέα διέσπανε τις φασιστικές σινκεντρόσις (στι Μπισκάγια, Εσκυριάλ κ.α.)

Ι νεολέα τις Ισπανίας αναμένι απ' τι φλόγα τυ αγόνα τυ λαύ ενάντια στο φασιζμό, παλέβι ιροικά στα διάφορα μέτοπα ενάντια στις φασιστικές ορδές τυ εμοβόρυ Φρανκό, κε μαζί μ' αφτό εναντια στο διεθνί φασιζμό. Οργανόνι ολόκλιρα αποσπάζματα από νέυς αντιφασίστες.

Κάτο απ' τυς βομβαρδιζμύς τον γερμανικόν κε ιταλικόν βομβοβόλον αεροπλάνον, πυ βοιθάνε τον ισπανικό φασιζμό ι ανδρίι νέι τις Ισπανίας αγονίζυντε ενάντια στον εμοβόρο εχθρό τις εφτιχίας κε τυ μέλοντός-τις. Στα μέτοπ τυ εμφιλίυ πολέμυ ι νεολέα αποτελί ένα απ'τα πιο βασικά μαχιτικά αποσπάζματα τον πολεμικόν δινάμεον τις διμοχρατικίς Ισπανίας.

ΣΤΙΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Ρεπεθέμελα τα σπίτια,
Μες'στις φλόγες τα χοριά.
Ι ορδές περνάν τον Φράνκο
Με τυ Χίτλερ τον μπαλτά.
Τυ εμάτυ σιντριβάνι
'Ολι πέρα-πέρα ι γι.
Ενομέν' ι σταβροτίδες
Τον λαόν εκί.
Τις Αβισινιάς ι γίπες
Τἄγρια τὄρνια τυ Βοτάν,
Μες'στο έμα, Ισπανία.
Τον πεδιόν-συ κολιμπάν.
Φαλανκίτες, κορονάτι,
Τον λαόν κσεσμπερδεφτές
Κάθε τόπυ, κάθε χόρας
Πάνο-συ ι λιστές.
Δο μαβρολογάν κοράκια
Μες' στα στάχια τα χρισά,
Απ'τα ίπσι εκί το χάρο
Στέλνυν στα χοριά.
Κάθε χτίπιμα κ'ιρόι
Νέι βγένυν απ'τι γι.
Γιά-σας, νέες Αμαζόνες,
Πασιονάρια εσί!
Ι εχτρί-σας κε εχτρί-μας,
Ι ιρόι-σας — δικί.
Στυς φασίστ τιν πρότι μάχι
Δίνετε εκί...
Μάβρα σίνεφα μαζόνι
Πικνά γίρο ο βοριάς,
Μα σας μπόρες δεν τρομάζυν
Γιί τις αργατιάς.
Στι φοτιά, τις Αστυρίας
Ατσαλοθίτε αιτί.
Γιά-σας, νέες Αμαζόνες,
Πασιονάρια εσί.

. . . .

ΣΙΜΙΟΣΙ : Το γονοράρ να σταλθί στις γινέκες κε τα πεδιά τις ιροικίς Ισπανίας.

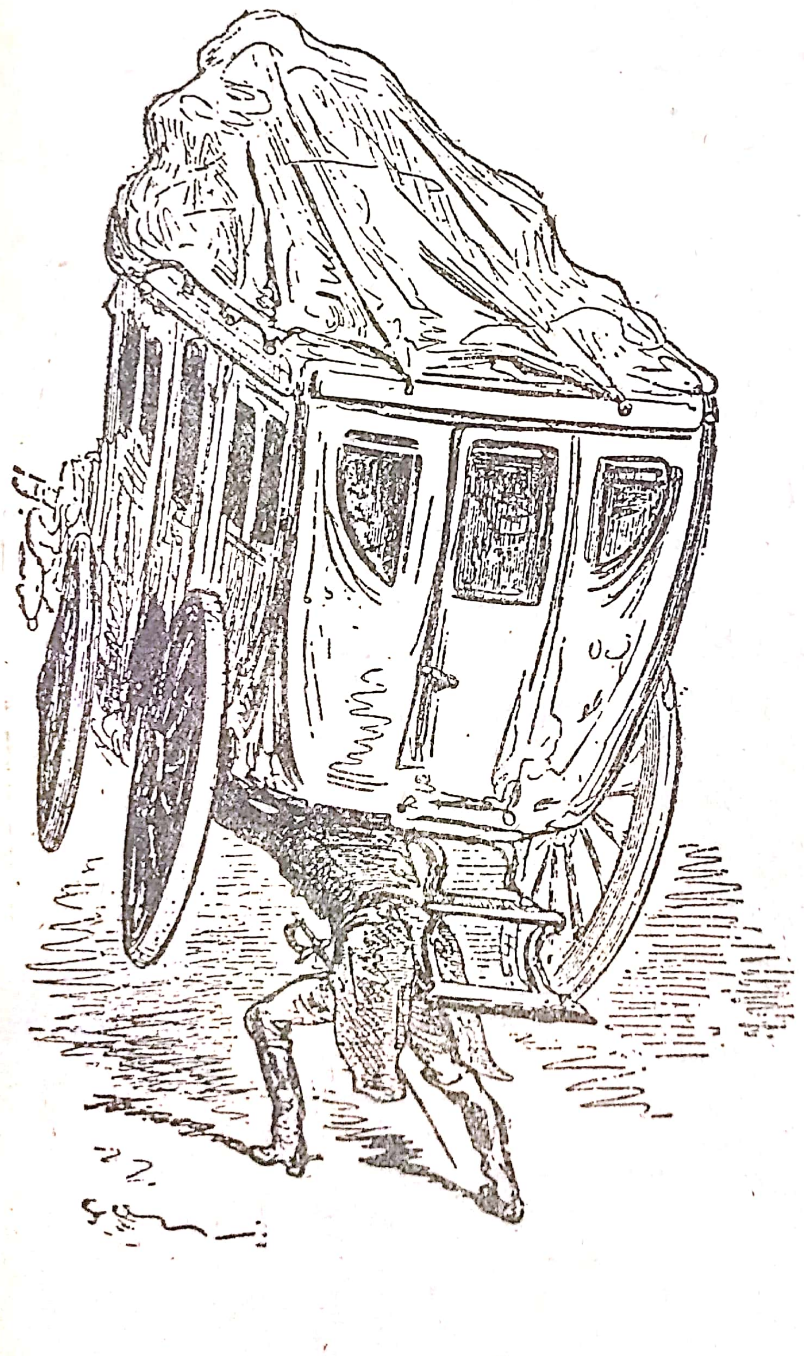
Δ. Εριστεας.

Ι ΠΕΡΙΠΕΤΙΕΣ ΤΥ ΜΙΝΧΑΥΖΕΝ

Τ' ΑΛΟΓΑ ΚΑΤΟ ΑΠ' ΤΙΣ ΑΜΑΣΚΑΛΕΣ, Τ' ΑΜΑΚΣΙ ΠΑΝΟ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ

Σε λίγο ι τύρκι μ' απελεφτερόςανε κε με ςτίλανε μαζί με τυς άλυς εχμαλότυς πίσο στιν Πετρύπολι.

Μα εγό αποφάσιςα να φίγο απ' τι Ροςία, έκατςα ςτ' αμάκςι κε τράβιξα για τιν πατρίδα-μυ.

Ο χιμόνας εκίνο το χρόνο ίτανε πολί κρίος. Ακόμα κι' ο ίλιος ίχε κριολογίςι, κςεπάγιαςαν τα μάγυλά-τυ κ' έπαθα ςινάχι. Κι' όταν ο ίλιος ίνε κριολογιμένος, τότες αντί για ζέστι δίνι κρίο. Μπορίτε λιπόν να φανιαςτίτε, πόςο πάγοςα μέςα ςτ' αμάκςι-μυ!

Ο δρόμος ίτανε ςτενός. Κι' απ' τις διο μεριές ίχε φράχτες. Διέτακςα τον αμακςά-μυ να ςαλπίςι με τι ςάλπινκά-τυ για να μας περιμένυν τ' αμάκςια πυ ερχόντανε ςτιν απαντί-μας, γιατί απ' ένα τέτιο στενό δρόμο δε θα μπορύςαν να περάςυν ταφτόχρονα διο αμάκςια.

Ο αμακςάς εχτέλεςε τι διαταγί-μυ. Πίρε τι ςάλπινκα κι' άρχιςε να φιςά. Φιςύςε, φιςύςε, φιςύςε, μα απ' τι ςάλπινκα δεν έβγενε κανένας ίχος. Κε ςτιν απαντί-μας ερχότανε ένα μεγάλο αμάκςι.

Δεν μπορύςα να κάνο αλιότικα, βγίκα από τ' αμάκςι κε κςέζεπςα τ' άλογα. Ίςτερα έριξα τ' αμάκςι πάνο ςτις πλάτες-μυ, — κε τ' αμάκςι

ίτανε βαριά φορτομένο!—κε πίδιςα πάνο απ' το φράχτι. Ακόμα ένα πίδιμα κε κςανάφερα τ' αμάκςι στο δρόμο, μα τόρα πια πίςο από το κςένο αμάκςι.

Αφτό δεν ίτανε έφκολο ακόμα κε για μένα, κε κςέρετε δα τί παλικαράς πυ ίμε.

Αφύ κςεκυράςτικα λίγο, επέςτρεπςα στ' άλογά-μυ, τα πίρα κάτο απ' τιν αμαςκάλι-μυ κε με διο πιδίματα τάφερα στ' αμάκςι.

'Οταν έκανα αφτά τα πιδίματα, το ένα άλογό-μυ άρχιςε να κλοτςάι φοβερά.

Αφτό δε μυ ίτανε καθόλυ βολικό. Μα έχοςα τα πιςινά πόδια-τυ στιν τςέπι τις ρεντινκότας-μυ, κ' έτςι ανανκάςτικε να ιςιχάςι.

'Ιςτερα έζεπςα τ' άλογα στ' αμάκςι κ' έφταςα ίςιχα ος το πιο κοντινό κςενοδοχίο.

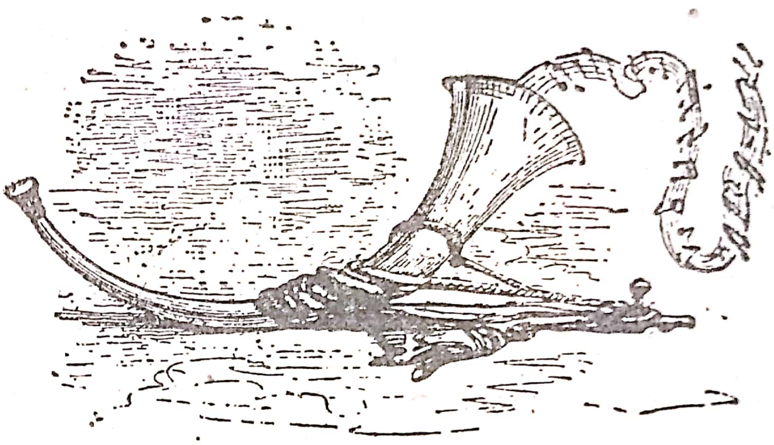
Μυ ίτανε εφχάριςτο να ζεσταθό ίςτερα από τέτια άγρια παγονιά κε ν' αναπαφτό ίςτερα από τέτια βαριά δυλιά.

Ι ΛΙΟΜΕΝΙ ΙΧΙ

Ο αμακςάς-μυ κρέμαςε τι ςάλπινκα ςιμά στι ςόμπα, κι' ο ίδιος ίρθε ςιμά-μυ, κι' αρχίςαμε να κυβεντιάζυμε ιρινικά.

Κι' άκςαφνα ι ςάλπινκα άρχιςε να πέζι: «Τρυ-τυτύ, Τράτατά! Ρα-ραρά!»

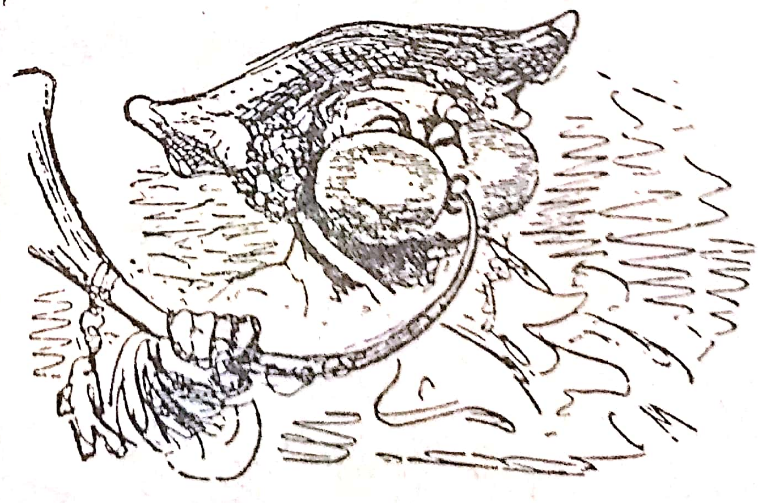
Θαβμάςαμε πυλί, μα εγό αμέςος κατάλαβα, γιατί ι ςάλπινκα

αφτί στιν παγονιά δεν έβγαζε ύτε τςιμυδιά, κε στι ζέςτι άρχιςε μόνι-τις να πέζι.

Στιν παγονιά ι ίχι ίχανε παγόςι μέςα στι ςάλπινκα, μα τόρα αφύ ζεςτάθικαν στι ςόμπα, έλιοςαν κι' άρχιςαν να βγένυνε μόνιτυς απ' τι ςάλπινκα.

Εγό κι' ο αμακςάς-μυ εκίνι τι βραδιά απολαβέναμε τι γοιτεφτική αφτί μυςική.

Ι ΠΡΟΤΙ ΔΙΙΓΙΣΙ

Δεν μπορό, καθόλυ δεν μπορό να μεταδόσο τιν ιστορία, πυ μας διιγίθικε σίμερα ο δάσκαλος,—έκλεγε κε νέβριαζε ι Σαρλότα Χάινε. Το κοριτσάκι πολεμύσε πια πολί όρα να ετιμάσι το μάθιμά-τυ, μα όλα ίτανε τυ κάκυ.

Άκσαφνα ο δεκάχρονος Ερίκος, ο μελοντικός μεγάλος πιιτίς τις Γερμανίας, πρότινε να τι βοιθίσι.

—Μόνο διιγίσυ-μυ το περιεχόμενο τις ιστορίας.

Κε ίστερα από λίγες όρες το κοριτσάκι πίρε απ'τον αδερφότις ένα σορό χιρόγραφα. Ι Σαρλότα ύτε τα κίτακσε, τάβαλε μαζί με τα άλα τετράδια κε τα βιβλία-τις, κε το πρωί τα έδοσε στο δάσκαλό-τις.

Μετά μια μέρα ο δάσκαλος γίρισε πίσο τι διορθομένι δυλιά τις μαθίτριας.

— Σαρλότα Χάινε!— φόνακσε.

Το κοριτσάκι σίμοσε στιν έδρα ικανοπιιμένο κε χαροπό. Ι Σαρλότα ίτανε βέβεα, ότι ο δάσκαλος θ' αρχίσι τόρα να επενάι τι «δυλιά-τις». Κι' άκσαφνα...

— Πιός τὄγραπςε;

— Εγό... τὄγραπςα—λιγάκι αφιριμένα ίπε ι Σαρλότα.

— Ίνε αδίνατο! Πες, πιός τὄγραπςε; Συ δίνο λόγο, ότι δε θα τιμοριθίς.

— Εγό τὄγραπςα,—κςακολυθύςε το δικό-τυ το κοριτςάκι.

— Λιπόν, αφύ ίνε έτςι,—ίπε ο δάςκαλος,—ας ακύςυνε όλι το ςίνγραμά-ςυ. Κι'άρχιςε να διαβάζι.

Πρότι απ' το φόβο φόνακςε κε ίςτερα άρχιςε να κλέι πικρά ι Σαρλότα, κατόπι-τις δέφτερο, τρίτο κοριτςάκι... Νά πια τρέμι κε κλέι όλι ι τάκςι. Μα ο δάςκαλος ςαν να μι βλέπι τίποτα, κςακολυθάι να διαβάζι παραπέρα τι φοβερί ιςτορία, πυ κςετιλίχτικε ςτιν κατςυφιαζμένι φανταςία τυ Ερίκυ: τα φαντάζματα, ι λιςτές, ι μιςτικί ςκοτομί ςτιβαζόντανε κε μπερδέβονταν ο ένας ίςτερα από τον άλο.

Τέλος ι Σαρλότα ανανκάςτικε να κςεςκεπάςι τον αλιθινό ςινγραφέα, κι'ο δάςκαλος φόνακςε τι μιτέρα-τυ.

— Σας ςινχέρο κιρία Χάινε, για τι μελοντικί μεγαλοφιία,—τις ίπε μ' ενθυςιαζμό ο δάςκαλος.

— Τὄγραπςε με πολί μεγάλο ταλέντο.

'Οταν ι «μελοντικί μεγαλοφιία» άκυςε γι' αφτό, ςίκοςε αδιάφορα τυς όμυς-τυ.

— Μικροπράματα ίβρατε για τί να μιλάτε! Μπορό να γράπςο ακόμα πολά πιο ενδιαφέροντα πράματα.

ΤΑ ΚΥΛΥΡΙΑ

(ΥΚΡΑΝΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΠΑΡΑΜΙΘΙ)

Αποφασίςανε ι χορικί να πάνε στο βασιλιά μυςαφίριδες. Νά μαζεφτίκανε τρις χορικί κε σκέφτυντε: «Τί δόρο να τυ φέρυμε;»

Ο ένας λέι:

— Κυλύρια.

— 'Οχι,—λέι ο άλος —κυλύρια τρόι κάθε μέρα, πρέπι να τυ φέρυμε κάτι κενύργιο-υκςνίτςα!

Πίγανε λιπόν.

Πάνε κε ςιμβυλέβυντε. Εκίνος, πυ πιγένι τιν υκςνίτςα λέι:

— Θα μπο με την υκςνίτςα κε θα πο:—Γιά-ςυ, βασιλιά-πατέρα! Κι' ο άλος θα πι.—Με τι βαςίλιςα κε τα βαςιλόπυλά-ςυ! —Κι' ο τρίτος:—Με όλο το βαςιλικό-ςυ ςόι!

Νά μπίκανε στο παλάτι κι' ο πρότος έτςι σκόνταπςε στο κατόφλι, πυ έπεςε ι χίτρα με τιν υκςνίτςα κε ίπε:

— Α, ο διάβολος να ςε πάρι!

Κι' ο άλος:

— Με τί βαςίλιςα κε τα βαςιλόπυλά-ςυ !

Κι' ο τρίτος:

— Με όλο το βαςιλικό-ςυ ςόι!

Ο βασιλιάς τότες φόνακσε:

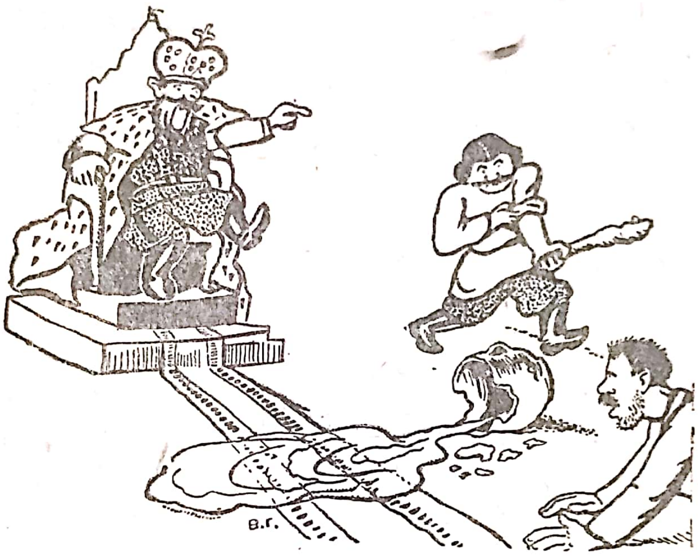
— Φονάκςτε τυς διμίυς!

Ο πρότος λέι:

— Βλέπετε, εγό το ίπα: κυλόρια. Υκςνίτςα δε θέλι...

Κι' ο άλος:

— Αφό ίνε βασιλιάς, μόνο τυς διμίυς αγαπάι.

Ι ΣΟΦΙΑ ΤΥ ΕΣΟΠΥ

Μια μέρα ο Κςύθος, ο νικοκίρις τυ Έςοπυ*), απεφάςιςε να φιλοκςενίςι τυς φίλυς-τυ κε ίπε ςτον Έςόπο ν'αγοράςι απ'τιν αγορά το πιο νόςτιμο φαγί πυ ιπάρχι.

Ο Έςοπος αγόραςε μόνο γλόςες, ίπε να τις μαγιρέπςυνε κε να τις δόςυνε ςτο τραπέζι για πρότο φαγί, για δέφτερο κε τρίτο. Ι μυςαφίριδες ςτιν αρχί επενύςανε το φαγί, μα ίςτερα δεν ίθελαν να φάνε.

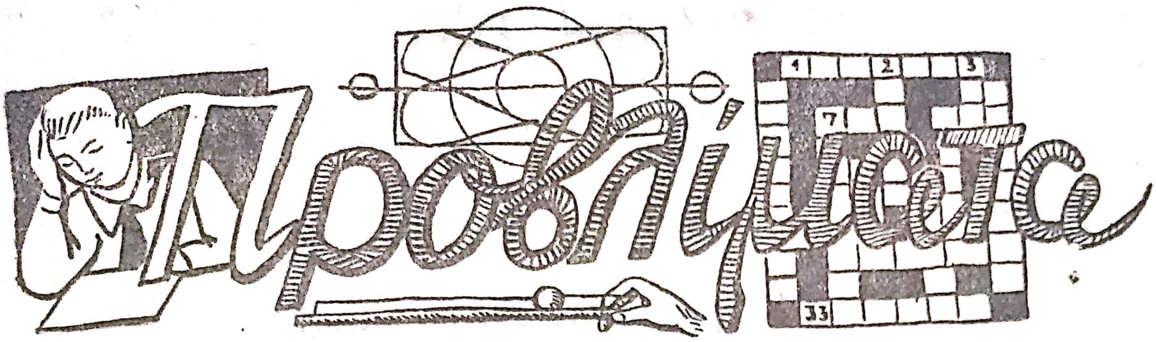
Ο Κςύθος ρότιςε τον Έςοπο, γιατί δεν αγόραςε άλα φαγόςιμα, πάλι τόςο νόςτιμα ςαν τις γλόςες. Ο Έςοπος τυ απάντιςε «Μίπος ίνε τίποτα καλίτερο απ' τι γλόςα; Ι γλόςα κάνι τυς ανθρόπυς να επικινονύν ο ένας με τον άλο, ίνε κλιδί για τις γνόςις, ίνε όπλο τυ λογικύ. Με τι βοίθιάτις χτίζυνε πόλις, διδάςκυνε τυς ανθρόπυς, ςιζιτύνε ςτις ςιςκέπςις κε άλα».

— Καλά,—ίπε ο Κςύθος,— αν ίνε έτςι αγόραςέ-μυ άβριο το πιο αςκιμο φαγί.

Ο Έςοπος αγόραςε κι'αφτί τι φορά γλόςες, γιατί ι γλόςα ίνε το χιρότερο πράμα ςτον κόζμο: δίνι αφορμί για αντιρίςις, δίκες, ίνε πιγί για ςιμφορές, πολέμυς, πςέματα κ.τ.λ.

Ι καλίτερι απ'τυς μυςαφίριδες ίπανε ςτον Κςύθο, ότι έχι άνθροπο με ακςία.

*) Ο Έςοπος ίτανε κςακυζμένος φιλόςοφος κε μιθογράφος τις αρχέας Ελάδός. Ο Έςοπος ίτανε ςκλάβος.

Προβλήματα

ΠΙΑΝΥ ΙΝΕ ΑΦΤΟ ΤΟ ΠΟΡΤΡΕΤΟ;

Ένας άνθροπος έδιχνε στυς φίλυς-τυ το πορτρέτο ενός πεδιύ κε ίπε:

Δεν έχο αδερφές κι' αδερφύς, μα ο πατέρας αφτύ τυ πεδιύ — ίνε γιος τυ πατέρα-μυ.

Πιανύ πορτρέτο ίτανε;

ΠΟΣ ΣΤΕΚΟΝΤΑΝΕ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ;

— Πριν από λίγες μέρες ίδα ένα θαβμαστό πράμα, ίπε ο Βολόντιας. —στο λιβάδι στεκόντανε διο πρόβατα κε το ένα κίταζε στο βορά, το άλο στο νότο. Πός νομίζετε μπορύνε αφτά να δύνε το ένα τ' άλο, δίχος να γιρίσυνε τα κεφάλια-τυς;

ΑΒΓΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΠΙΑΤΟ

Απ' ένα πιάτο, όπυ ίνε 12 αβγά, 12 πεδιά πέρνυνε από ένα αβγό κε πάλι στο πιάτο απομένι ένα αβγό. Πός έγινε αφτό;

ΠΟΣΟ ΧΡΟΝΟ ΙΝΕ Ι ΒΑΛΙΑ;

Μετά τρία χρόνια ι Βάλια θα γίνι τρις φορές μεγαλίτερι απ' ότι ίτανε τρία χρόνια πριν. Πόσο χρονό ίνε τόρα;

ΤΟ ΘΑΒΜΑΣΙΟ ΤΕΤΡΑΓΟΝΟ

1	15	5	12
8	10	4	9
11	6	16	2
14	3	13	7

Νά μπροστά σας ίνε ένα τετράγονο με αριθμύς γραμένυς μέσα στα τετραγονάκια. Πρέπι να το κόψετε σε τέσερα κομάτια κε να κάνετε απ' αφτά νέο τετράγονο έτσι, πυ σ'όλες τις κατεφθίνσις-τυ (οριζόντια, κάθετα, διαγόνια) το άθριζμα τον αριθμόν να ίνε 34.

ΑΠΑΝΤΙΣΙΣ

ΠΙΑΝΥ ΙΝΕ ΑΦΤΟ ΤΟ ΠΟΡΤΡΕΤΟ;

Ίνε το πορτρέτο τυ γιυ αφτύ τυ ανθρόπυ.

ΠΟΣ ΣΤΕΚΟΝΤΑΝΕ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ;

Τα πρόβατα ςτεκόντανε το ένα αντίκρι στο άλο κε κιτάζανε το ένα τ'άλο, κιτάζοντας ταφτόχρονα το ένα στο βορά κε το άλο ςτο νότο.

ΑΒΓΑ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΠΙΑΤΟ

Το τελεφτέο πεδί πίρε μαζί με το αβγό κε το πιάτο, όπυ βριςκόντανε το αβγό.

ΠΟΣΟ ΧΡΟΝΟ ΙΝΕ Ι ΒΑΛΙΑ

Ι Βάλια ίνε τόρα έκσι χρονό.

1	11	6	16
8	14	3	9
15	5	12	2
10	4	13	7

Το θαβμάσιο τετράγονο

ΤΟ ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ

ΕΧΙ ΤΑ ΑΚΟΛΥΘΑ ΒΙΒΛΙΑ:

			Ρ.	Κ.
1.	Το πρόγραμα τις Κομιντέρνας	(στι διμοτικί)	—	50
2.	Β. ΠΙΚ. Λογοδοςία για τι δράςι τις ΕΕ τις Κομ. Διεθνός	»	—	50
3.	Ι αποφάςις τυ VII πανκόζμιυ κονκρέςυ τις Κομυνιστικίς Διεθνός	»		35
4.	Λ. ΣΕΓΑΛ. Πολιτικί ικονομία	»	5	—
5.	Γ. ΓΕΟΡΓΙΑΔΙΣ. Ι ιμπεριαλιστές ετιμάζυν νέο μακελιό	»	—	50
6.	Για τυς πιονέρυς κε το πιονέρικο κίνιμα—λόγι αρχιγόν	»	—	80
7.	Π. ΠΟΣΤΙΣΣΕΦ. Το πρότο Τυνγύςικο-παρτιζάνικο απόςπαζμα	»	—	80
8.	Ν. ΤΙΧΟΝΟΦ. Σίμον ο μπολςεβίκος	»	—	75
9.	Β. ΚΟΡΟΛΕΝΚΟ. Τα πεδιά τυ ιπόγιυ	»	—	60
10.	Ν. ΓΡΙΓ. Ι ςκαπανίς	»	—	50
11.	ΓΡΙΓΟΡΙΕΦ. Μιάμιςι κυβέντα	»	—	75
12.	Α. ΥΛΙΑΝΟΒΑ. Τα πεδικά κε ςχολικά χρόνια τυ Ιλίτς	»	—	50
13.	ΣΒΙΦΤ. Ο Γύλιβερ στι Λιλιπυτία	»	1	50
14.	Α. ΓΑΙΝΤΑΡ. Ι μακρινές χόρες	»	—	65
15.	Λ. ΤΟΛΣΤΟΙ. Ι τρις αρκύδες (λιθογραφία)	»	—	75
16.	ΜΑΡΣΑΚ. Ι πόςτα	»	—	75
17.	Α. ΓΑΙΝΤΑΡ. Το πολεμικό μιςτικό	»	2	—
18.	Β. ΥΝΚΟ. Ο Γαβριάς	»	—	45
19.	Α. ΓΑΙΝΤΑΡ. Σκολιό	»	3	—
20.	Π. ΠΟΣΤΙΣΣΕΦ. Απ'τα περαζμένα χρόνια	»	—	25
21.	ΔΙΜΙΤΡΟΦ. Λογοδοςία στο VII κονκρέςο τις Κ. Δ.	(στι μαριυπ. διάλεχτο)	—	60
22.	ΤΡΥΜΠΛΑΙΝΙ. Σπίτι πάνο στον πάγο	» » »	—	75
23.	Α. ΤΖΕΧΟΦ. Διιγίματα	» » »	1	—
24.	Α. ΤΖΕΧΟΦ. Χοριάτες	» » »	—	30
25.	ΜΑΡΙΑΜΟΦ. Το κολχόζικο δόρο (λιθογραφία)	» » »	—	75
26.	ΓΟΡΠΥΝΟΒΑ. Ι φίλι-μας	» »	—	80
27.	Γ. ΚΟΣΤΟΠΡΑΒ. Λ. Χοναχμπέι	» »	1	50
28.	Π. ΠΑΝΤΖ. Ο μικρός παρτιζάνος	» »	—	50
29.	Στι μνίμι τυ Σ. Μ. Κίροφ (Καλιτεχν. ςιλογί στι διμοτικί κε τι μαριυπ. διάλεχτο).		—	50
30.	«Νεότιτα» Αρ. 3. (Καλιτεχνικί ςιλογί στι διμοτικί κε τι μαριυπ. διάλεχτο)		2	50
31.	«Νεότιτα» Αρ. 4.	»—» »—» »—» »—» »—» »—»	3	—

ΓΛΙΓΟΡΑ ΘΑ ΒΓΥΝΕ ΑΠ'ΤΟΝ ΤΙΠΟ:

1. Μ. ΙΛΙΝ. Διίγιμα για το μεγάλο πλάνο.
2. Μ. ΙΛΙΝ. Βυνά κε άνθροπι.
3. ΤΡΥΜΠΛΑΙΝΙ. Ι φτερύγες τυ ρόδινυ γλάρυ.
4. ΜΠΙΑΝΚΙ. Τα ςπιτάκια τυ δάςυς.
5. ΣΒΙΦΤ. Ο Γύλιβερ ςτι χόρα τον γιγάντον.

ΣΤΙΛΤΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΝΚΕΛΙΕΣ-ΣΑΣ ΜΕ ΤΑ ΑΝΑΛΟΓΑ ΠΟΣΑ ΣΤΙ ΔΙΕΦΘΙΝΣΙ:

ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ, ΑΠΑΤΟΒΑ 21, ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ.

ΤΙΜΙ—30 *καπ.*
ЦЕНА—30 коп.

ДОНЕЦКОЕ ОБЛАСТНОЕ
ГРЕЧЕСКОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО

ΕΛΙΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ
ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ

Μαριύπολι, Απάτοβα 24. Τιλέφονο 3-17.

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Γ. ΚΥΝΤΟΚΟΤΣΕΦ**

Подписано к печати 5-XI 1936 г. Уполоблита № 1688. Тираж 750.

Стат. формат 186х264, печат. листов 2, в листе 64000 знак.
автор. листов 3. бумаж. листов 2. Мариуполь, типография
Донецкого Областного Греческого Издательства. Зак. № 49.